

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

ПОСЛУХ ЗАКОНУ І ЗАКОННИЦТВО

Якось одні батьки зайшли до магазину дитячих іграшок. Вони довго розглядали їх, підвішені до стелі, розкидані на столах, на підлозі, на полицях. Бачили ляльок, які могли плакати та сміятися, електронні іграшки, маленькі печі для випікання тортів і піц...

Вони не могли ніяк вирішити, що ж купити. До них підійшла продавчиня й запропонувала свою допомогу.

— Розумієте, — почала пояснювати жінка, — у нас є маленька дівчинка, але нас цілий день немає вдома.

— Наша дівчинка мало усміхається, — продовжував чоловік.

— Ми хотіли б купити їй щось таке, що б зробило її щасливою, — говорила далі жінка, — навіть коли нас немає... Щось таке, що б її потішило, розрадило, коли вона сама вдома.

— Вибачте, — посмінулася продавчиня, — але ми не продаємо батьків.

Без любові усі наші взаємини перетворюються на простий кодекс сухих, позбавлених життя інструкцій.

Не лише Христос, але й апостоли дотримувалися думки про те, що послух Закону не суперечить сутності істинного християнина, коли спонукальною силою є любов до Бога. Наприклад, апостол Яків пише: «Будьте виконавцями Слова, а не тільки слухачами, що обманюють самі себе» (Якова 1:22). І ще: «Бо хто весь Закон виконує, а згрішить в одному, той став винним у всьому» (Якова 2:10).

Апостол Павло, якому приписують закиди проти Божого Закону, багато пише у своїх посланнях про роль та функцію Божого Закону. Наприклад, він ставить питання послуху Богові як питання життя та смерті: «Хіба ви не знаєте, що кому віддаєте себе як раби на послух, рабами того ви і є; кого слухаєте: або гріха — на смерть, або послуху — на праведність?» (Римл. 6:16). Апостол стверджує, що є неважливі речі, «головне — зберігати Божі заповіді» (1 Кор. 7:19). Він цитує частину П'ятої Заповіді Закону в перших текстах 6-го розділу Послання до ефесян. І, нарешті, ставить риторичне запитання: «Бо якщо слово, сказане ангелами, було непохитним, і кожний переступ та непослух отримали справедливу відплату, то як ми уникнемо її, якщо знехтуємо таким великим спасінням?» (Євр. 2:2, 3).

Звернімося за порадою й до іншого лідера першоапостольської Церкви — апостола Петра: «За передбаченням Бога Отця, освяченням Духа, на послух і окроплення кров'ю Ісуса Христа, — благодать вам і мир хай помножиться!» (1 Петра 1:2). Очевидно, що, на відміну від багатьох сучасних дослідників, він не каже: «Або послух, або кров Христа — обирай!» Він ставить між цими словами сполучник «і», вказуючи на їхню єдність.

Продовження на с. 5 ►

НЕДООЦІНЕНИЙ ПОДАРУНОК

Раніше вважалося, що найрозумнішими тваринами є примати, а точніше — горили й шимпанзе. Ці тварини багато в чому схожі на людину: в них добре розвинена міміка, моторика кінцівок дозволяє їм використовувати різні предмети для досягнення певних цілей.

2

ОДНА МЕТА ДЛЯ РІЗНИХ ДАРІВ

На Оливній горі Христос говорив учням про Свій Другий прихід у світ. Він наголосив на певних ознаках, які мали вказувати на близькість Його Приходу, та звелів учням пильнувати й бути готовими.

3

ВИЙДИ НАЗУСТРІЧ СВОЇМ ВЕЛЕТНЯМ

Ти знаєш Голіята. Ти знаєш його ходу й нервово здригаєшся, коли він починає говорити. Ти бачиш свого велетня. Питання ось у чому: чи бачиш ти що-небудь, крім нього? Тобі знайомий його голос, але чи чуєш ти що-небудь, крім нього?

4

БЛАЖЕНСТВО СИМОНА ПЕТРА

Вам, мабуть, відомо, що іноді «два слова» можуть перерости в довгу розмову. Ці «два слова» розтяглися на сорок п'ять хвилин. Мій начальник запропонував мені очолити спеціальний комітет та ознайомив мене зі своїм баченням того, що можна зробити.

6

ПОЗИТИВНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

7

ПОШИРЕННЯ ГУСИТСЬКОГО РУХУ В УКРАЇНІ

8

ЗМІНИ В «РОЗКЛАДІ»

Автобуси, рейси, нові знайомства, дивовижні пригоди — романтика...

9

СИЛА МОЛИТВИ ЧОЛОВІКА

Існує чимало способів виявити жертвенну любов щодо дружини, і один з них полягає в готовності присвятити своє життя молитві за неї.

10

ЯК РЕАГУВАТИ НА НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

Звичайна реакція в таких випадках — гнів і бажання помститися. Але ви не маєте права ні на помсту...

12

Кто ищет Бога, тот находит

Кто ищет Бога, тот находит
Его тепло, Его прощенье,
Ключи от рая, путь свободы,
Любовь, что вечно совершенна.

Кто ищет Бога, тот увидит
Лицом к лицу Его однажды.
С Ним в разговоре, не в молитве,
Поговорит о самом важном.

Кто отвергал идею Бога —
Творца Вселенной, Господина, —
Кто вместо славы Иегове
Желал себе воздвигнуть имя,

На зов не отвечая Божий,
Когда Христос стоит у двери...
Кто никогда не верил в поиск,
Тот и в находку не поверит.

■ **Б. Мычка**

Мудрість життя

На ці всілякі відкладання й ухиляння йде не тільки наш час, але, що найстрашніше, і все життя. Мігель де Сервантес, розмірковуючи про це, писав: «Вулиця «Потім» приведе лише до будинку з назвою «Ніколи»».

Фраза «Якось іншим разом» не стосується жодного з відомих нам днів тижня. Байдикування — найбільш втомлива робота на світі. Повірте, ніщо так не сприяє виникненню проблем, як ваша бездіяльність. Так почніть боротися з нею вже зараз — адже чим більше ви нічого не робите, тим більшими стають проблеми. У тих, хто відкладає все на потім, не буває маленьких проблем, оскільки вони дають кожній з них дорости до гігантських розмірів.

У грі з назвою «життя» не важливо, який рахунок був у першій її половині.

Трагедію нашого буття є швидше не поразки, а напівперемоги.

Хейвуд Браун, американський журналіст,
театральний критик

Сей век — невежественный лекарь,
Врачует зелием ума!..
Надежен ли слепой «аптекарь»,
Когда ему что свет, что тьма ...

■ **А. Сотниченко**

Віталій КОЛІСНИК

Недооцінений подарунок

Раніше вважалося, що найрозумнішими тваринами є примати, а точніше — горили й шимпанзе. Ці тварини багато в чому схожі на людину: в них добре розвинена міміка, моторика кінцівок дозволяє їм використовувати різні предмети для досягнення певних цілей. Однак, незважаючи на всю розмаїтість умінь приматів, багато вчених все-таки доходять висновку, що найрозумніші тварини на Землі — дельфіни.

Мозок цих ссавців за розмірами дорівнює людському, а іноді навіть і перевершує його. Організація психічної діяльності дельфінів досить висока. Вони можуть аналізувати, планувати, копіювати своїх родичів.

Однак, якими б розумними не були тварини, людина все-таки стоїть вище за них і має принципову відмінність у розвитку від будь-якого представника фауни. Можна скільки завгодно порівнювати тварин з людьми, намагатися довести, що деякі з них мало в чому поступаються людині в плані різних фізичних, а іноді й інтелектуальних здібностей, однак Бог наділив нас особливим даром, яким не володіє жодна тварина і який, власне, й робить людину людиною.

Якщо згадати історію створення світу, то Писання говорить нам так: «І сказав Бог: «Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усією землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі». І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх» (Бут. 1:26, 27). На Землі й навіть у всьому Всесвіті єдиною істотою, створеною за образом і подобою Божою, є людина. Чи усвідомлюємо ми всю велич наданої честі — бути створеними за образом Божим?

Той факт, що Господь створив нас подібними до Себе, свідчить про те, що людина має деякі характерні риси, властиві Творцеві. Найчастіше людину розглядають як продукт еволюції, її порівнюють із приматами як із найрозумнішими представниками тваринного світу, намагаючись тим самим підтвердити теорію про те, що ми походимо від мавпи і є вершиною еволюції. Але нині примати вже не в моді — дедалі частіше вчені доходять висновку, що дельфіни перевершують мавп за розвитком та організацією діяльності. Людину порівнюють із тваринами, судячи про її фізичні й інтелектуальні дані, при цьому забуваючи, що вона має ще один напрямок здібностей, не властивих жодній навіть найрозумнішій тварині. Завдяки цій особливості, людина може стояти значно вище за будь-яку тварину. І, як не дивно, саме цією важливою здатністю в результаті гріха люди найчастіше нехтують, забуваючи її розвивати.

У Першому посланні до солунян апостол Павло, благословляючи братів по вірі, звертається з такими словами: «А Сам Бог миру хай повністю освятить вас: нехай ваш дух, душа і тіло бездоганно будуть збережені в цілості до приходу нашого Господа Ісуса Христа» (1 Сол.

5:23). Як уже згадувалося вище, часто в людині розглядають тільки фізичні й інтелектуальні здібності, однак, згідно з Писанням, вона володіє ще й духовними здібностями, розвитком яких люди, на жаль, нехтують найчастіше.

Примітно, що в Писанні також сказано, що для розвитку духовних здібностей Бог дав людині особливі духовні дари. Апостол Яків під натхненням пише: «Все добре, що нам дане, і кожний досконалий дар походить згори, сходить від Отця світла, в Якого нема зміни, ні тіні переміни» (Якова 1:17). У Першому посланні до коринтян апостол Павло також говорить про важливість духовних дарів: «Не хочу, брати, щоб ви були необізнані з духовними дарами. Знаєте, як ще ви були язичниками, то ходили до німих ідолів, ніби хто водив вас» (1 Кор. 12:1, 2). Із цих слів видно, що духовний дар відрізняє християнина від язичника. Які це можуть бути духовні дари? Далі апостол дає невеликий перелік дарів, якими Бог на Свій розсуд благословляє людей, зважаючи на їхні індивідуальні особливості та переваги: «Дари є різноманітні, а Дух той самий. І служіння різноманітні, а Господь той самий. І дії різноманітні, а Бог той самий, — Він робить усе в усіх. Кожному дається виявлення Духа на спільну користь. Одному Дух дає слово мудрості, іншому — слово знання тим же Духом, іншому — віру тим же Духом, іншому — дари оздоровлень тим самим Духом, іншому — робити чудеса, іншому — пророкувати, іншому — розпізнавати духів, іншому — різні мови, іншому — пояснення мов. А все це робить один і той же Дух, даючи окремо кожному, як хоче» (1 Кор. 12:4-11).

Цікаво, що дари Духа дані на спільну користь. І якщо уважно дотримуватися міркувань Павла про духовні дари, виявиться, що духовний дар проявляється в людині не для своєї особистої користі й вигоди, а для користі інших людей. На прикладі людського тіла Павло образно пише ще й про те, що члени Бога не існує людей з незначним духовним даром: «Бо як тіло одне, але має багато членів, так і всі члени: хоч їх багато, становлять одне тіло, — так і Христос... Але ті члени тіла, що вважаються слабшими, значно більше потрібні. А ті, які вважаємо непристойними в тілі, саме їх більше шануємо; і непоказні наші члени одержують більшу повагу, а наші показні члени цього не потребують. Бог склав тіло так, що нижчому дав більшу пошану, щоб не було поділу в тілі, але щоб члени одні про одних дбали» (1 Кор. 12:12, 22-25).

Можливо, хтось, глянувши на своє життя, скаже, що в нього немає жодного духовного дару. Однак записана в Біблії притча про таланти говорить про те, що хоча б один талант або хоча б

один духовний дар є в кожній людині (див. Матв. 25:14-30). Бог не може залишити людину без подарунка, ця людина може недооцінити подарунок Бога. За своєю гріховною природою людям властиво зауважувати насамперед щось яскраве, блискуче, здатне привертати до себе багато уваги. Духовний дар пов'язаний зі служінням іншим, і це вимагає певних зусиль, старань, а тому часто залишається непоміченим.

Однак не можна сказати, що духовний дар — це тяжкий тягар. Це ми, грішні люди, можемо зробити Божий подарунок тяжкою ношею для себе. Ісус Христос духовних дарів мав більше за всіх, хто коли-небудь жив на Землі. І Писання говорить, що Він прожив дивовижним, сповненим радості та активної діяльності життям. Кожний духовний дар Христос розглядав як можливість, а не як перешкоду для успішного життя. Кожний духовний дар був для Ісуса інструментом для спасіння окремої людини, з якою Він спілкувався під час Свого земного служіння.

Спаситель ніколи не применшував значення духовного дару. Наприклад, дар зцілення часто зводиться до простого лікування. У наш час лікарі найбільш переживають за тіло людини й спрямовують усі зусилля, щоб вилікувати фізичну недугу пацієнта. А Ісус не зосереджувався тільки на лікуванні тіла людини, Він завжди прагнув зцілити її повністю: і тіло, і душу. Для кожної пораненої гріхом душі Ісус знаходив потрібні слова віхи, щоб передусім зцілити, спасти людину для вічного радісного життя. Христос і зараз пропонує кожному як зцілення тіла, так і зцілення душі. Бог дає здоров'я тілу й при цьому зціляє душу, інакше кажучи, Бог дає людині життя й наповнює це життя змістом.

Кожному з нас, дивлячись на приклад Ісуса, варто було б задуматися, поставивши собі запитання: а яким духовним даром Господь наділив особисто мене? Адже якщо життя проходить без використання духовного дару, то це неповноцінне життя. Таке життя проходить марно, у метушні, як сон, і наприкінці життєвого шляху, озирнувшись назад, ми зрозуміємо, що не зробили нічого достойного Імені Господа Творця. Людина ніколи не відчує себе повноцінно реалізованою, якщо не буде використовувати духовний дар, призначений для неї люблячим Небесним Отцем.

І якщо ми свого часу недооцінили духовний дар, від народження призначений нам Богом, то можемо молити Господа про те, щоб Він розкрив нам наші духовні дари, щоб наш дух, душа й тіло бездоганно були збережені в цілості до Приходу нашого Господа Ісуса Христа.

Одна мета для різних дарів

На Оливній горі Христос говорив учням про Свій Другий прихід у світ. Він наголосив на певних ознаках, які мали вказувати на близькість Його Приходу, та звелів учням пильнувати й бути готовими. Знову Він повторив застереження: «Тож пильнуйте, бо не знаєте ні дня, ні години, коли Син Людський прийде». Далі Він показав, що означає пильнувати, очікуючи Його Приходу.

Час очікування має бути присвячений наполегливій праці, а не витрачений на марну бездіяльність. Цей урок Господь виклав у притчі про таланти.

«Один чоловік, — сказав Він, — відходячи, покликав своїх рабів та передав їм своє майно; одному дав п'ять талантів, другому — два, а третьому — один, кожному згідно з його спроможністю, і відійшов».

Чоловік, вирушаючи в далеку країну, уособлює Христа, Котрий невдовзі мав відійти із Землі на Небо. «Раби», або слуги, у цій притчі символізують послідовників Христа. Адже ми не належимо собі. Ми були «вкуплені за ціну» (1 Кор. 6:20) «не тлінним сріблом або золотом, а дорогоцінною кров'ю Христа» (1 Петра 1:18, 19); «щоб ті, котрі живуть, більше не жили для самих себе, але для Того, Хто за них помер і воскрес» (2 Кор. 5:15).

Усі люди були куплені цією безмежною ціною. Даруючи всі небесні скарби цьому світові, віддаючи нам у Христі все Небо, Бог придбав волю, почуття, розум, душу кожної людської істоти. Усі люди — як віруючі, так і невіруючі — власність Господа. Усі покликані служити Йому, а великого судного дня кожен звітуватиме про те, як він відгукнувся на цей заклик.

Та не всі люди визнають Божі вимоги. А ті, хто прийняв на себе служіння Христу, зображені в притчі як Його власні слуги.

Послідовники Христа були вкуплені для служіння. Наш Господь навчає: справжня мета життя — служіння. Христос Сам був невтомним працівником, усім Своїм послідовни-

кам Він дав закон служіння — служіння Богові та ближнім. Тут Христос явив світові найвищу з усіх відомих йому концепцій життя. Живучи для служіння іншим, людина об'єднується з Христом. Закон служіння стає сполучною ланкою, яка єднає нас із Богом та з ближніми.

Слугам Христос «передав Своє майно», тобто те, що необхідно використати для Нього. Кожній людині Він дає певну роботу. Кожний має своє місце у вічному Плані Неба. Кожен повинен співпрацювати з Христом у справі спасіння душ. Наскільки достовірним є те, що в небесних оселях для нас приготуване місце, настільки достовірно й те, що є особливе місце, призначене для нас тут, на Землі, де ми повинні працювати для Бога.

ДАРИ СВЯТОГО ДУХА

Таланти, які Христос довірив Своїй Церкві, — це особливі дари й благословення Святого Духа. «Одному Дух дає слово мудрості, іншому — слово знання тим же Духом, іншому — віру тим же Духом, іншому — дари оздоровлень тим самим Духом, іншому — робити чудеса, іншому — пророкувати, іншому — розпізнавати духів, іншому — різні мови, іншому — пояснення мов. А все це робить один і той же Дух, даючи окремо кожному, як хоче» (1 Кор. 12:8-11). Усі люди не одержують однакові дари, однак кожному слугі Господа обіцяний окремий дар Духа.

Перш ніж залишити Своїх учнів, Христос «дихнув і каже їм: Прийміть

Святого Духа!» (Івана 20:22). І знову Він говорить: «Ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця» (Луки 24:49). Але тільки після вознесіння цей дар був одержаний у всій повноті. Тільки після того, як через віру й молитву учні цілковито підкорили себе Його перетворювальній дії, відбулося злиття Святого Духа. Тоді, в особливому розумінні, небесне майно було доручене послідовникам Христа. «Піднявшись на висоту, Він полон полонив і дав дари людям» (Ефес. 4:8). «А кожному з нас дана благодать згідно з даром Христа» (Ефес. 4:7). «А все це робить один і той же Дух, даючи окремо кожному, як хоче» (1 Кор. 12:11). Ці дари вже наші в Христі, але справжнє володіння ними залежить від нашого прийняття Божого Духа.

Обітницю Духа не цінують як слід. Вона не виконується так, як це могло би бути. Саме через відсутність Духа Святого євангельське служіння таке безсиле. Людина може мати прекрасну освіту, таланти, красномовність, різноманітні природні й набуті здібності, але без присутності Духа Божого жодне серце не буде зворушене, жодний грішник не буде навернений до Христа. З іншого боку, перебуваючи в єднанні з Христом, володіючи дарами Духа, навіть найбідніший і найменш освічений з Його учнів володітиме силою, здатною завоювати людські серця. Бог зробить таких людей каналами для поширення найблагороднішого у Всесвіті впливу.

Підготувала Яна Хорошун

Мудрість

- Бог дает ровно столько благодати, сколько нужно в каждом конкретном случае.
- Божья любовь и строга, и нежна.
- Если Библию лишь изредка пробовать на вкус, ее никогда не распробуешь как следует.

Небо для души моей

Научи меня быть благодарной, Господи, Тебе всегда во всем. И за трудности, что так нежданно Посещают на пути земном.

Чтоб чрез все земные испытанья Я могла бы с радостью пройти И, когда закончатся скитанья, В Небо лучезарное войти.

Небо — для души моей отрада, Там покой и радость получу. Там для верных славная награда, А пока я на Земле учусь.

Благодарной быть и всем довольной За все то, что встречу на пути. Ты со мною рядом, когда больно, Мне с Тобою хорошо идти.

■ Ляшевич С.

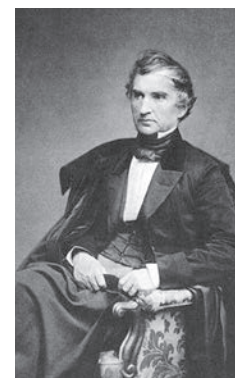

«КРАПЛЯ В МОРІ»

Назвало себе море жартома великою краплею. Почула це крапля й цілком серйозно назвала себе маленьким морем. І навіть образилася, коли люди подумали, що це теж жарт. А дарма.

Адже чим менше ти про себе думаєш, тим більше собою являєш. «Бо кожний, хто підноситься, буде понижений, а хто понижується, буде піднесений» (Луки 14:11).

Свідчення про Бога та віру

Юстус фон Лібіх (1803-1873), німецький хімік, агрохімік, іноземний член-кореспондент Петербурзької академії наук

«Велич і нескінченну мудрість Творця зможе досягнути лише той, хто навчився читати велику книгу, названу природою».

«Це все думки дилетантів, які зі своїх прогулянок біля прикордонних областей природознавства виводять своє право роз'яснювати необізнаній і легковірній публіці, як, власне кажучи, виникли світ і життя та наскільки далеко зайшла людина в дослідженні вищих предметів. Не забувайте, що ми з усіма нашими знаннями й досвідом залишаємося короткозорими людьми, сила яких криється в тому, що ми маємо опору у Вищій Істоті».

«Пізнання природи є шлях до благоговіння перед Творцем».

Мудрість

● Чистая совесть — лучшее снотворное.

● Чтобы в сердце вернулась радость, вспомни и перечисли свои благословения.

● Чтобы испытать ощутить Божью силу, нам нужно признать свою слабость.

● У тех, кто ходит во свете, и во тьме душа поет.

● Удачное слово может сказать больше, чем целые тома.

● Только Бог может превратить душу, испорченную грехом, в шедевр благодати.

Живи с Христом!

Не пытайся прожить без Христа.
Без Него жизнь как темная ночь:
Овладеет душой пустота,
И никто не сумеет помочь.

Задрожишь, словно лист в ноябре,
Под порывами ветра времен.
Не проснувшись на серой заре,
Будешь в бездну навек унесен.

Лишь Христос дарит вечную жизнь
там, где вечность господствует май,
где ты отдых найдешь для души.
Без Него или с Ним? Выбирай!

■ С. Сапоненко

Мудрість

● *Добрые слова всегда звучат чудной музыкой для тех, у кого тяжело на сердце.*

● *Добрые слова слушать легко, но вес у них очень большой.*

● *Если веришь Богу, ненастье сменяется счастьем.*

● *Если видишь, что твой друг в беде, будь другом — помоги ему.*

● *Золото познается в огне, человек — в беде.*

● *Зря мы прячем свой грех — потом окажется, что мы пригрили на груди змею.*

Поступок

Бросивший однажды — будет брошен.
Пусть не сразу, пусть гораздо позже.
Но поступок будет возвращен.
Не простивший будет не прощен.
Обманувший будет сам обманут,
Никуда деяния не канут.
Бумерангом будущее бьет — все твое тебе же отдает.

«ПОКЛИКАННЯ»

Немає павука, який би висів на стіні й не мав свого завдання; немає билинки, яка росте в кутку церковного двору без свого призначення. Немає й жодної комашки, яка повзає чи літає, не виконуючи якогось Божественного веління.

Бог створив кожну людину для якоїсь справи. Знайти своє покликання — це завдання людини.

Вийди назустріч своїм велетням

Він насміхається з тебе, використовуючи рахунки, які ти не в змозі сплатити. Він використовує людей, яким догодити неможливо, і звички, які ти не можеш подолати. Він знущається з тебе, нагадуючи про минулі поразки, які тобі не забути, і пророкуючи майбутнє, якого ти боїшся. Але так само, як Давид, ти можеш вийти назустріч своєму велетневі, хоч ти й не найсильніший, не найсвятіший, не найрозумніший і зовсім не екіпірований для цієї зустрічі.

Стрункий юнак нахилиється до струмка. Його коліна намокли. Вода приємно охолоджує руки. Якби його думки займала власна краса, він міг би помилуватися своїм віддзеркаленням у воді. Його волосся кольору міді. Він засмаглий, рум'яний, від його погляду в юдейських дівчат перехоплювало подих. Але він не дивиться на своє віддзеркалення, він шукає каміння. Гладенькі, невеликого розміру камінці. Він кладе їх у свою вівчарську сумку, щоб потім використати для праці. Плоскі каміні приємною вагою лягають у долоні й, запущені вправною рукою, усю свою нищівну силу обрушують на голову лева, ведмедя чи навіть велетня.

Голіят дивиться на нього зі схилу пагорба. І тільки почуття подиву стримує його від бажання голосно розсміятися. Величезна армія филистимлян перетворила свою половину долини на ліс гострих списів. Розлючена, кровожерна юрба воєк, укритих татуваннями, обмінюючись грубими жартами, нетерпляче переминається з ноги на ногу. Голіят піднімається над усіма. Його зріст мало не досягає трьох метрів, а упряж важить майже п'ятдесят сім кілограмів. Він видає грізний рик, немов бик перед боєм. Він грає напруженими м'язами. На іншому боці долини ізраїльське військо чує його хвалькуваті слова: «Я цього дня зневажив Ізраїлеві полки. Дайте мені чоловіка, і будемо битися вдвох» (1 Сам. 17:10).

Але ще жоден ізраїльтянин не відповів на його виклик. До появи Давида.

Він залишив своїх овець, щоб принести братам на поле бою хліб та сир. Там він почув, як Голіят зневажає Бога, і без зволікання прийняв рішення. Він взяв свій посох, знайшов біля струмка п'ять гладеньких камінців, поклав їх у вівчарську сумку та з пращою в руці повернувся до місця подій. Потім він пішов назустріч филистимлянинові (див. 1 Сам. 17:40).

Голіят презирливо фиркає, побачивши хлопця: «Чи я пес, що ти вийшов на мене з києм?» (1 Сам. 17:43). Худорлявий Давид. Величезний, грубий Голіят. Тріска проти торнадо. Які шанси в Давида перемогти Голіята?

Мабуть, у нього більше шансів, ніж у тебе в боротьбі проти твого власного Голіята.

У твого Голіята немає ні меча, ні щита. Він встромляє в тебе вістря безробіття, самотності, сексуального насильства чи депресії. Твій велетень не крокує хвалькувато в Долині дуба. Він господарює в тебе в офісі, у твоїй спальні чи класі. Він завалює тебе рахунками, які ти не можеш сплатити, дразнить оцінками, які ти не можеш одержати, зводить тебе з людьми, яким ти не в змозі догодити. Він заливає тебе спиртним, від якого ти не можеш відмовитися, усе глибше затягує в порнографію, яка міцно тримає тебе у своїх кайданах. Він скував тебе роботою, від якої тобі не втекти. Він переслідує тебе минулим, яке ти не можеш стряхнути із себе, і майбутнім, у яке ти боїшся зазирнути.

Ти добре знаєш рик свого Голіята.

Давид чув слова, які велетень повторював вранці й увечері протягом сорока днів (див. 1 Сам. 17:16). Твій велетень робить те ж саме. Перша думка зранку й остання тривога перед сном — про нього. Твій Голіят оволодіває всім твоїм днем і пригнічує твою радість.

Як довго він тебе мучить? Племя Голіята було найдавнішим ворогом ізраїльтян. Ісус Навин вигнав їх із землі обітованої за триста років до описуваних подій. Він знищив усіх, крім жителів трьох міст: Гази, Гата й Азота. У місті Гат гіганти множилися швидко. Знаєш, де виріс Голіят? Так, ти маєш рацію, він виріс у Гаті. Його предки ставилися до ізраїльтян так само, як пірати до флоту її величності.

Коли воїни Саула побачили Голіята, вони заволали: «О, ні! Мій батько воював з його батьком. Мій дід воював з його дідом». Ти теж скаржишся на таке: «Я стаю трудоголіком, як і мій батько». «У нашій родині розлучення повторюються з покоління в покоління». «У моєї мами теж не було близьких подруг. Невже це буде тривати вічно?»

Голіят постійно стоїть на твоєму шляху. Без жалю та з криком. Він чекає тебе зранку, мучить уночі. Він зіпсував життя твоїм предкам і тепер переслідує тебе. Він закрив собою сонце й змушує тебе залишатися в тіні сумнівів. «І чув Саул та весь Ізраїль ці слова филистимлянина, — і вони перестрашилися та сильно налякалися» (1 Сам. 17:11).

Та що я хочу сказати тобі? Ти знаєш Голіята. Ти знаєш його ходу й нервово здригаєшся, коли він починає говорити. Ти бачиш свого велетня. Питання ось у чому: чи бачиш ти що-небудь, крім нього? Тобі знайомий його голос, але чи чуєш ти що-небудь, крім нього? Давид бачив і чув значно більше цього. Прочитай знову слова, які він промовив: «І спитався Давид тих людей, що стояв з ним, говорячи: "Що буде зроблене тому, хто вб'є цього филистимлянина й здіє образ з Ізраїля? Бо хто цей необрізаний филистимлянин, що так зневажає полки Живого Бога?"» (1 Сам. 17:26).

Як тільки Давид з'являється серед воїнів, він починає говорити про Бога. Воїни навіть не згадують про Нього, брати Давида не кличуть Його Ім'я, але Давид робить перший крок і одразу починає говорити про живого Бога. Із царем Саулом він говорить про те ж саме. Він не обговорює битву чи інші питання. Саул чує єдине, Богом породжене твердження: «Господь, що врятував мене з лапи лева та з лапи ведмедя, Він урятує мене з руки цього филистимлянина» (1 Сам. 17:37).

Цю ж тему він продовжує в розмові з Голіятом. Велетень насміхається з Давида, а юний пастух відповідає йому: «Ти йдеш на мене з мечем і списом та ратищем, а я йду на тебе в Ім'я Господа Саваота, Бога військ Ізраїлевих, які ти зневажав. Сьогодні віддасть тебе Господь у мою руку, — і я поб'ю тебе, і відітну голову твою з тебе, і дня цього я дам падло

филистимського табору птаству небесному земній звірині. І пізнає вся земля, що є Бог в Ізраїлів! І пізнає вся громада те, що Господь спасає не мечем та списом, — бо це війна Господа, і Він віддасть вас у нашу руку» (1 Сам. 17:45-47).

До цього ніхто не згадував Бога — Давид же тільки й говорить про Нього.

У цій історії простежується додатковий сюжет. Тут ми бачимо не тільки протиставлення Давида Голіятові, тут зосередженість на Богові протиставлена зосередженості на велетневі.

Давид бачить те, чого не бачать інші. Він відмовляється дивитися на те, на що дивляться інші. Погляди всього ізраїльського війська спрямовані на величезного, сповненого ненависті велетня. Щодня всі, окрім Давида, говорять про цього неандертальця. Усі добре знають глузування, вимоги, силу й позицію Голіята. Усі стали великими фахівцями в цьому питанні.

Але Давид всю свою увагу зосередив на Богові. Звичайно, він теж бачить велетня, однак він насамперед дивиться на Бога. Уважно вслухайтеся у войовничий клич Давида: «Ти йдеш на мене з мечем і списом та ратищем, а я йду на тебе в Ім'я Господа Саваота, Бога військ Ізраїлевих, які ти зневажив» (1 Сам. 17:45).

Зверніть увагу на множину в цій фразі — «війська Ізраїлеві». Війська? Звичайний спостерігач побачив би тут тільки одне військо — військо Саула. Звичайний спостерігач, але не Давид. Він бачить війська союзників у день перемоги — легіони ангелів і колони святих, зброю вітру й сили землі. Бог міг знищити ворога градом, як Він це зробив для Мойсея, обрушити на нього стіни, як для Ісуса Навина, чи загримити сильним громом, як у випадку із Самуїлом. Давид бачить війська Бога. Тому він квапиться, він біжить назустріч лаві супротивника, щоб зустрітися з филистимлянином (див. 1 Сам. 17:48).

Зніжковілі брати Давида заплющують очі зі страхом. Саул зітхає, побачивши те, як юний ізраїльтянин біжить на очевидну загибель. Голіят закидає голову, насміхаючись і цього цілком достатньо, щоб шолом, сповзаючи, відкрив частину чола велетня. Давид бачить свою мету й використовує слушний момент. У мертвій тиші чутно тільки свист випущеного із пращі каменю. Він летить із величезною швидкістю й встрає в череп ворога. Очі Голіята закочуються, ноги підкошуються. Мертвий велетень падає на землю. Давид підбігає до нього, вихоплює у Голіята меч, змахує ним і відтинає голову велетневі.

Спробуй інший варіант. Виступи проти нього з душою, наповненою Богом. Велетні. Нам потрібно вийти їм назустріч. Але йти до них поодиночі не можна. Спочатку й передусім потрібно зосередитися на Богові. Коли Давид робив це, велетні падали. Коли Давид цього не робив, він падав сам.

Начало на с. 1

ПОСЛУХ ЗАКОНУ І ЗАКОННИЦТВО

Джеймс Тіссо, Ісус Христос проповідує в храмі

Значний внесок у розуміння питання послуху Божим Заповідям зробив апостол любові — Іван, названий Богословом. Хто, як не він, зігрітий на грудях Христа Його любов'ю, зможе свідчити нам і про Закон, і про послух?

Наприклад, апостол відкриває одну з найголовніших причин затримки відповіді Бога на наші молитви: «І чого тільки попросимо, одержимо від Нього, бо зберігаємо Його заповіді...» (1 Івана 3:22). Вжитий тут давньогрецький сполучник «хоті» означає «тому що», «через те що». Виявляється, існує невидимий зв'язок між послухом та молитвою. Бо послух — це наша готовність прийняти Божу волю, а непослух — недовіра. Тому, йдучи власними шляхами, ми фактично самі собі зачинаємо двері для небесних благословень та відповіді Бога на наші молитви.

Сьогодні з вуст багатьох людей можна почути: «Мені всього цього не потрібно! Я знаю Господа! Я живу з Ним!» Але вдумаймося в такі слова: «З того дізнаємося, що ми Його пізнали, якщо дотримуємо Його заповіді. Хто каже, що пізнав Його, а заповідей Його не дотримується, той неправдомовець, і в ньому немає правди. А хто дотримується Його слова, в тому Божа любов справді є досконалою. З цього пізнаємо, що ми в Ньому» (1 Івана 2:3-5).

Як же ми можемо виявити любов до Бога? Ми не маємо змоги обійняти Господа, але довести свою любов можемо іншим способом: «Бо це любов до Бога — дотримуватися Його заповідей! А Його заповіді не тяжкі» (1 Івана 5:3). Цікаво, що досить часто сьогодні Закон представляють як непосильне ярмо, але апостол Іван категорично заперечує це! Він закликає до розуму, кажучи: «Якщо ти справді любиш, хіба тобі важко навіть щось велике зробити для коханого?» Тягарем сімейне життя стає лише тоді, коли люди припиняють любити один одного. Про характерні риси Божих дітей останнього часу ми читаємо такі богонатхненні слова: «Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!» (Об'явл. 14:12).

На підставі вищезгаданих 11-ти уривків Євангелія щодо Христа та 13-ти свідчень усіх 4-х апостолів, які залишили нам свої Писання в каноні Нового Завіту, ми можемо бути цілком певними, що послух Богові та Його Закону схвалюється в Новому Завіті. Бо послух — це не засіб отримання спасіння, а доказ того, що Божа благодать діє вірою в житті християнина, вселяючи вдячність за вже прийняте спасіння. Послух — це єдиний спосіб довести, що Божа сила діє в людині. Словесне

свідчення самої людини мало значить. Правдиве свідчення походить від Святого Духа, «Якого дав Бог тим, що коряться Йому» (Дії 5:32). Істинний послух існує лише тоді, коли діє Святий Дух, здійснюючи в нас справу послуху моральному Закону. Християнин вірою робить ці вчинки тільки тому, що Божий Дух діє через навершене життя, сповнене благодаті.

Законництво ж — це позиція, коли людина приймає Бога або бажає залишитися в Ньому винятково завдяки послухові. Це гріх упевненості у власній праведності й відкидання праведності, дарованої по благодаті Божій у Христі. Апостол Павло, як ревний рабин, перейняв ці ідеї щодо Закону (Филп. 3:5, 6; Гал. 1:14). Він визнає, що це вселило в його серце дух гордині та зухвальства (Филп. 3:4, 7; Римл. 2:13, 23) і викликало бажання встановити праведність на підставі діл Закону (Римл. 3:27) та спасення ними (2 Кор. 5:16, 17).

Різниця між дотриманням Закону та законництвом полягає ще й у тому, що законник бажає виконати Закон без сили Законодавця: «Оскільки тілесні задуми — ворожнеча проти Бога, бо вони не коряться Божому Заповіті, та й не можуть» (Римл. 8:7). Як бачите, на думку апостола, непокіра Божому Закону властива невідродженим людям, життя котрих суперечить справедливому Закону, бо він їм заважає чинити беззаконня.

Новому Завіту приписують революційні ідеї щодо цього питання, але про безсилля людини виконати Закон та змінити себе йдеться у Писаннях дохристиянської ери, так званого Старого Завіту. Наприклад, пророк Єремія за 600 років до народження Христа пише: «Знаю, Господи, я, що не в волі людини дороги її, що не в силі людини, коли вона ходить, кермувати своїм кроком» (Єрем. 10:23). «Чи мурин відмінить коли свою шкіру, а пантера — ті плями свої? Тоді зможете й ви чинити добре, навчені чинити лихе!» (Єрем. 13:23). Навіть атеїстичний ідеолог Карл Маркс писав: «Моральну силу неможливо створити параграфами закону».

Законництво — це ще й сприйняття Закону розумом без участі серця. Бог не може прийняти лише релігію розуму, коли людина не пропустила його через усе своє єство. Тому Христос і апостоли виступають не проти Божого Закону, інакше вони були б анархістами, а борються проти законництва. Бо законництво представляє спасіння та Бога у фальшивому світлі й відводить людей від Нього. Бо, згідно з Ефес. 2:4-10, спасіння як дар Божий здійснюється винятково «благодаттю... через віру», а результатом спасіння через благодать будуть «добрі діла». Бо після

виправдання по благодаті має відбутися освячення. Це коли людина силою Христа живе за Божим Законом та Його волею, уподібнюючись до свого Творця.

Ізрештою, якщо послух Закону веде відродженого благодаттю християнина до життя, то законництво — це омана, яка призводить до смерті. Бо плата за гріх — смерть, яка не може бути викуплена та анульована навіть сотнею добрих учинків. Нас спасе лише благодать Христа через Голгофську викупну жертву Спасителя. Але цей факт не виключає, що людину, спасенну Ісусом, визначатиме відроджене святе життя у згоді з волею та Законом Божим. Христос через Євангеліє запрошує кожного: будь слухняним Закону, але стережися, аби не стати законником.

Швейцарський письменник Петер Біхсель описував одного чоловіка, який тримав у пам'яті розклад прибуття й відправлення поїздів на одній дуже великій станції. З великим захопленням він дивився на вагони, на потужні локомотиви й на всіх тих, хто обслуговував ті поїзди.

Він знав кожний поїзд, знав, звідки той прибував, куди прямував. Знав кількість поїздів, вагонів, знав, скільки коштували квитки до різних міст, навіть за кордон. І тільки-но в травні й у вересні змінювався розклад поїздів, чоловік на два тижні усамітнювався вдома.

Він сидів і вивчав усе напам'ять, читав новий розклад, порівнював з попереднім і дивувався, якщо там було небагато змін.

Бувало, що дехто запитував його, коли від'їжджає якийсь поїзд. Яким веселим він ставав! Він називав не тільки годину, але й номер поїзда, і перон, і кількість вагонів, і можливі сполучення, не розуміючи, що все це людей не цікавить. Коли хтось обривав його промову, то він гнівався й кричав услід: «Ви не маєте щонайменшого уявлення про залізницю!» Особисто він жодного разу поїздом нікуди не їздив. «Це було би безглуздо», — говорив він.

Чимало з освічених людей знають про Біблію та Божий Закон усе. Деякі з них навіть можуть дати пояснення та коментар незрозумілих слів, і навіть, як їм здається, знають те, що богонатхнений автор справді хотів сказати. Але вони особисто не живуть відповідно до того, що знають зі святого Закону. Трагічно знати про ліки, тримати їх поруч на столі й померти від невиліковної хвороби. Нехай ніколи цього не станеться у вашому житті! Ми приймали в житті чимало рішень, які згодом не спроможні були виконати. Тільки Господь може дати нам силу для виконання Його волі.

Заповідь

Святая заповідь, она
Еще в эпохе древней мира
Была торжественно дана.
А нам священные глаголы
И этот благодный завет
Знакомы с детства, с первой школы,
Знакомы с самых ранних лет.
И что же? Где завет священный?
Лишь погляди на этот мир, —
Повсюду в суетной Вселенной
Вослед кумиру встал кумир...
Забыв глагол святого Неба,
Пред силой золота склоняясь,
Земным кумирам из-за хлеба
Мы бьем челом, приникнув в грязь..
Мы сами на подножья ставим
Во всем подобных нам людей,
Пред ними клонимся, их славим
Душой продажною своей...
Кумиров созданных гордыню
Одели пышностью пустой,
И в капище, забыв святыню,
Мы превратили храм святой...
Меж тем по буквам, без сознанья,
Мы наизусть от детских лет
Твердим, греша без оправданья,
Глубокой древности завет.
И разве искренно мы верим
В своем брожении пустом?
Мы и пред Небом лицемерим,
И пред кумирами притом...

■ Л. Пальмин

Морські зірки

Якось чоловік ішов берегом і раптом побачив хлопчика, який піднімав щось із піску й кидав у море. Чоловік підійшов ближче й побачив, що хлопчик піднімає з піску морські зірки. Вони лежали довкола нього з усіх боків. Здавалося, на піску — мільйони морських зірок, берег був буквально засіяний ними на багато кілометрів.

— Навіщо ти кидаєш ці морські зірки у воду? — запитав чоловік, підходячи ближче.

— Якщо вони залишаться на березі до завтрашнього ранку, коли почнеться відлив, то загинуть, — відповів хлопчик, не припиняючи свого заняття.

— Але це просто неумудро! — скрикнув чоловік. — Озирнись! Тут мільйони морських зірок, берег просто засіяний ними. Твої спроби нічого не змінять!

Хлопчик підняв наступну морську зірку, на мить задумався, кинув її в море й сказав:

— Ні, мої спроби змінять дуже багато... для цієї зірки.

Есть Жизнь, неведомая миру,
Открытая для тех сердец,
Что променяли мир на лиру,
Чьи струны выстрадал Отец.

■ А. Сотниченко

Вера, надежда, любовь

Чтоб жить на Земле безупречно –
Все мудро Творец усмотрел –
В сердцах ее жителей вечно
Три слова хранит повелел.
Какая великая святость
В созвучии памятных слов;
Ничто не дарует так радость,
Как вера, надежда, любовь!

Пред ними и тьма отступала,
Бессилен был огненный ад,
Не властны концы и начала,
И нет им времен и преград.
И смерть перед ними дрожала,
Рвались ее цепи оков;
Всегда это все побеждала
Лишь вера, надежда, любовь.

Порою грехов наших грузы
Покой нарушали и сны,
Пленили сердца наши в узы
От чувства тяжелой вины.
И яд их смертельного жала
Лишь множил в нас тяжесть грехов,
Но стрелы скорбей отражала
Лишь вера, надежда, любовь.

Мы с верой взирали на Бога,
Нам лучик надежды светил,
Вела к Небесам нас дорога,
Любовь придавала нам сил.
Как часто средь грозного шквала
Купель ледянила нам кровь,
Но в стужу всегда согревала
Лишь вера, надежда, любовь.

Как дороги нам и поныне
Плоды Твоей Божьей любви,
Что Ты нам пожертвовал в Сыне
За цену невинной крови.
Просил лишь за чашу страданий,
За Сына пролитую кровь –
Сберечь среди всех испытаний
Лишь веру, надежду, любовь.

Сияет в просторах Вселенной
Божественной Истины свет,
Помазанный силой нетленной,
Приветствуя сонмы планет.
И мир этих Божьих творений,
Всегда и вовеки веков,
Хранит среди всех поколений
Лишь веру, надежду, любовь.

Хвала Тебе, Боже Всевышний,
Что мудрость Свою нам явил,
Что нам для обыденной жизни
Бесценный сей дар совершил,
Чтоб Церковь Тебя прославляла,
В себе возродив его вновь;
Чтоб наши сердца освящала,
Чтоб нашей звездой сияла –
Лишь вера, надежда, любовь!

**Иван Ренковой,
г. Харьков**

Симон де Вос, Апостол Петро

Блаженство Симона Петра

Заняття того дня вже закінчилися, і я попрямував до найближчого виходу, як раптом у дверному прорізі свого кабінету з'явився декан.

— На два слова, Лоран, — промовив він.

Вам, мабуть, відомо, що іноді «два слова» можуть перерости в довгу розмову. Ці «два слова» розтяглися на сорок п'ять хвилин. Мій начальник запропонував мені очолити спеціальний комітет та ознайомив мене зі своїм баченням того, що можна зробити.

Я влаштувався напроти нього, однак без особливого бажання довго засиджуватися. Однією рукою тримав портфель, а іншою перебирав ключі від автомобіля. Але в міру того як декан викладав свої думки, я почав перейматися його ентузіазмом і побачив майбутні перспективи. Незабаром портфель опустився на підлогу, я схилився над столом, вносячи свої пропозиції й беручи активну участь в обговоренні, поки декан малював стрілки й креслив схеми на аркуші паперу. Часом «два слова» відрізняються не тільки тривалістю, але й значенням і змістом. Було ясно, що це перспективний проект, який може стати великим благословенням для наших студентів.

Біблія зображає Бога, Котрий стоїть у дверному прорізі Свого кабінету й звертається до нас: «Я хотів би сказати тобі кілька слів». Насправді ці «кілька слів» Він називає Своєю звісткою — Словом Божим. Біблія також зображає більшість із нас як тих, хто проходить повз. Ми не впевнені, що слова Бога варті нашого часу й зусиль, витрачених на слухання. Занадто зайняті, надміру втомлені, у шаленому поспіху, ми гарчимо на ходу: «Може, пізніше, — і проносимося повз Нього. — Зараз саме час подумати про кар'єру, подбати про родину, владнати справи з податками». Усі ми знаємо, як багато є справді важливих речей.

От як Бог описує цю ситуацію через пророка Ісаю: «Я казав: "Оце Я, оце Я!" до народу, що Йменням Моїм не був званий. Я весь день простягав Свої руки до люду запеклого, що він, за своїми думками, дорогою ходить недоброю» [«повернулися до Мене спиною» — англ. переклад] (Ісаї 65:1, 2).

Коли Ісус був на Землі, усе відбувалося саме так. Один раз Він відвів убик Своїх учнів і запитав їх: «За кого люди вважають Сина Людського?» (Матв. 16:13). Христос, зрозуміло, заздалегідь знав відповідь, але хотів, щоб учні серйозно обдумали Його запитання.

Вони дали ухильну відповідь, намагаючись зробити це чемно й тактовно: «Одні за Івана Хрестителя, другі за Ілєю, інші за Єремію або за одного з пророків».

Потім таким же тихим голосом Ісус запитав Своїх учнів: «А ви Мене за кого вважаєте?»

Це було вирішальне запитання: «А ви Мене за кого вважаєте? Чи бажаєте ви піднятися й наважитися зайняти своє місце в строю? Чи сприйняли ви ту звістку, яку інші відмовилися слухати через

надмірну заклопотаність, безтурботність чи байдужість? Чи ви також збираєтеся промчати повз?»

На тлі загальної байдужості й відчуження відповідь Петра була схожа на яскравий спалах блискавки, яка осяяла темряву. З глибоким хвилюванням і переконанням він відповів: «Ти є Христос, Син Бога Живого!» (Матв. 16:16).

Це був вирішальний момент в історії віри.

«Ти — Петро»

Тепер уважно вдумайтесь у відповідь Ісуса: «Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі це відкрили, а Мій Отець Небесний» (Матв. 16:17).

Зміст слів Христа стане більш зрозумілим, якщо ми подумаємо про те, чого Він не сказав. Він не відповів Петрові: «Вітаю! Ти дуже кмітливий!» Ісус промовив: «Ти блаженний».

У чому ж полягало блаженство Симона?

«Бо не тіло і кров тобі це відкрили». Твоє переконавання в тому, що Ісус — Месія, не походить із якогось людського джерела. Воно також не є результатом діяльності твого допитливого розуму. Це зовсім не те, чого ти навчився, сидячи на колінах у матері, і, звичайно, ти не почув це від когось із начальників народу в храмі.

Коли всі інші промчали повз, Симон зупинився, щоб послухати. Отримане ним блаженство полягало в прямому відкритті від Отця Небесного.

Однак не обманюйтеся: блаженство Симона полягало не у факті отримання звістки, а в самій звістці. Дух відкрив йому «Христа, Сина Бога Живого». У цьому й полягало його блаженство, його щастя.

Згодом апостол Іван писав: «І Слово стало тілом, і перебувало між нами» (Івана 1:14). Ісус є Слово Боже (див. Івана 1:1-3; Об'явл. 19:13), звістка, яку Бог-Отець послав у наш світ. Слова Ісуса — це озвучені думки Господа, Божий портрет, поставлений на п'єдестал і осяяний світлом всіх прожекторів. Коли Ісус брав дітей на руки й говорив їхнім матерям слова віти, коли вчив Своїх учнів біля озера, заспокоював бурю чи проганяв торговців із храму — усім цим Він звіщав: «От який насправді Бог!» Христос прийшов для того, щоб пояснити все, що намагався сказати нам Бог, стоячи у дверному прорізі, поки більшість із нас стрімголов проносилися повз.

Біблія, Слово Боже, була написана й зберігалася людьми, які передавали її з покоління в покоління й перекладали іншими мовами. Сьогодні її друкують мільйонними накладками й продають у магазинах. Біблія є вісником. Але вісник — це ще не сама Звістка. Звісткою є Ісус. Усе Писання вказує на Ісуса. Сам Господь був тим блаженством, якого удостоївся Петро.

Ісус продовжує звертатися до Симона: «І Я тобі кажу, що ти є Петро; і на цій скелі Я збудую Свою Церкву, і брами аду не переможуть її» (Матв. 16:18). Ісус сказав Симонові: «Ти — камінь».

Лоран УЕЙД

«Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності»

(2 Тим. 3:16).

Подумайте, що це значить. Симон не був найлагіднішим з усіх людей. Імпульсивний і гарячкуватий, він спочатку говорив і тільки потім думав про сказане. Але тут Ісус називає його каменем, чимсь твердим і надійним, на що можна покласти. Що ж тут найважливіше? Симон прийняв Слово, прийняв Ісуса, і це докорінно змінило все.

Саме так відбувається з людьми, коли вони приймають Слово у своє життя. Згодом сам Петро пояснив це: «Приходьте до Нього — живого коштовного Каменя... І ви самі, мов живе каміння, збудовуйтеся в духовний дім» (1 Петра 2:4, 5).

Сам Ісус є великим «живим Каменем». Петро думав про Ісуса як про наріжний камінь, запозичивши цей образ із Псалма 118:22: «Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем». Саме цей текст Петро має на увазі, цитуючи ці слова у вірші 7. Усі інші камені обшліфовуються й стають на свої місця. Ісус є Той, на Кому «вся будівля, досконало збудована, зростає у святий храм у Господі» (Ефес. 2:21). Але наріжний камінь — це ще не весь будинок. «І ви самі, мов живе каміння, збудовуйтеся в духовний дім».

Запитання

Сьогодні люди ставлять багато запитань щодо Біблії. Я кажу «сьогодні», однак ці ж запитання хвилювали людей упродовж століть. Яким чином відбувається процес натхнення згори? Що в Біблії можна вважати людським, а що Божественним? Який вплив мали на її формування тогочасна культура й місце написання Біблії? Як бути з особистими інтересами авторів? Як їхній інтелектуальний рівень і світогляд впливали на те, що вони писали? Чи є в Писанні внутрішні суперечності? Чи можуть у ньому бути деякі помилки історичного плану? Проаналізуйте, як на запропоновані запитання відповідають такі біблійні тексти: «Навіки, о Господи, слово Твоє в небесах пробуває... Вельми очищене Слово Твоє» (Псал. 119:89, 140). «Господні слова — слова чисті, як срібло, очищене в глинянім горні, сім раз перетоплене. Ти, Господи, їх пильнуватимеш» (Псал. 12:7, 8). «Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (2 Петра 1:21). «Усе Писання богонатхненне» (2 Тим. 3:16).

Небезпека полягає в тому, що ми легко можемо поплутати дерева з лісом, а вісника — із самою звісткою. Намагаючись, приміром, довідатися, скільки саме сліпих Ісус зцілив у Єрихоні, ми можемо залишити поза увагою саму звістку, виявившись нездатними сприйняти й усвідомити слова Бога, які намагається передати нам текст.

Апостол Павло говорить про Боже об'явлення як про всеосяжний меч. Цей меч проходить через богословські суперечки й протинає нашу захисну оболонку. Дискусії про різні деталі не сприяють тому, щоб ми знайшли цілісне Слово, яке досягає наших душ і сердець. Зверніть увагу: згаданий вище текст говорить, що Слово Боже живе. Ви не можете розчленувати живу істоту, інакше просто вб'єте її.

Біблія — це Слово Боже, але Слово Боже — не тільки Біблія. Слово Боже не обмежене лише написаним текстом. Біблія є частиною неймовірних зусиль Бога донести до нас Його Звістку. Ісус — живе Слово, до Якого спрямовує нас написане Слово. Дивіться на Ісуса, вивчайте Його життя й характер, знайдіть у Ньому Друга, відкрийте своє серце для Його любові, прийміть Його як Слово, і ваші сумніви й нерозуміння зникнуть.

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Надія

Позитивне телебачення для всієї родини

ТВ програма	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
НЕДІЛЯ						
00:00 ...є Любов	00:00 Познаєм істину	00:00 Готуємо разом	00:00 Євангеліє в сучасному світі	00:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	00:00 Вихід поруч	00:00 Познаєм істину
00:30 Я і мій характер	00:30 Ваша думка	00:15 Страниці для душі	00:30 Закон і благодать	00:30 Радість життя в Христі	00:15 Прийнято считати	00:30 Ваша думка
01:00 Хочу Вас спробувати	00:30 Лицом к лицу	00:30 Лицом к лицу	01:00 Хочу Вас спробувати	00:45 Страниці для душі	00:30 У пошуках істини	00:45 Духовний дом
01:30 Тайни апокаліпсиса	01:00 Постілюймося	01:00 Постілюймося	01:30 У пошуках істини	01:00 Вознесіння	01:00 Познаєм істину	01:00 Вкус настоящего счастья
02:30 Вкус настоящего счастья	02:00 Музична скринька	02:00 Музична скринька	02:00 ...є Любов	01:30 Хочу Вас спробувати	01:30 Живий источник	01:30 Музична скринька
03:00 Модная книга	02:30 Радість життя в Христі	02:30 Радість життя в Христі		02:00 Богослужіння у Львові	02:00 Євангеліє в сучасному світі	02:00 Тайни апокаліпсиса
03:15 Страниці для душі	03:00 Мужчину і жінчину. Сотворив їх	02:45 Мужчину і жінчину. Сотворив їх		02:30 Закон і благодать	02:30 Лицом к лицу	03:00 Модная книга
	03:00 Богослужіння в храмі на Подолі	03:00 Богослужіння в храмі на Подолі	02:30 Вкус настоящего счастья	03:00 Контрасти душі	03:45 Мужчину і жінчину. Сотворив їх	03:30 Євангеліє в сучасному світі
	03:30 Богослужіння у Львові	04:00 Страниці для душі	03:00 Путі вери	03:30 Вісті надії	04:00 Молодеж на Непоріт	04:00 Познаєм істину
	04:00 Познаєм істину	04:15 Страниці для душі	03:30 Лицом к лицу	04:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	04:00 Пасторська проповідь (Кавказ)	04:30 Хочу Вас спробувати
	04:30 Вкус здоровья	04:30 ДІАГНОЗ: здоров'я	04:00 Богослужіння в храмі на Подолі	04:45 Страниці для душі	05:00 ЗРС	05:00 Дорога к счастью
	04:45 Модная книга	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	04:00 Богослужіння в храмі на Подолі	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	06:00 ...є Любов / Вихід поруч	06:30 Познаєм істину
	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	06:00 Путі вери (Молдавія)	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	06:00 Пасторська проповідь (Молдавія)	06:30 Вихід поруч	07:00 Ранок Надії
	06:00 Открытая книга (В. Нестерук)	06:30 Малювати	06:00 Вкус настоящего счастья	06:30 Малювати	06:50 5 хвилин для вічності	08:00 Хочу Вас спробувати
	06:30 У пошуках істини	06:45 В гостях у Добрячка	06:30 Богослужіння у Львові	06:45 В гостях у Добрячка	07:00 Ранок Надії	08:30 Так написано
	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	06:00 Вкус настоящего счастья	07:00 Ранок Надії	07:30 Дорога к счастью	09:00 У пошуках істини
		07:30 Дружболандія	06:30 Богослужіння у Львові	07:30 ДІАГНОЗ: здоров'я	08:00 Дружболандія	10:00 Познаєм істину
		07:45 Страниці для душі	07:00 Ранок Надії	08:15 Страниці для душі	08:30 Белорусское служение	10:30 Путі вери
		08:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	07:30 Дорога к счастью	08:00 Дружболандія	09:00 Вісті надії	11:00 Ранок Надії
		08:30 Магазин чудес	09:00 Богослужіння у Львові	08:30 Белорусское служение	09:20 5 хвилин для вічності	11:25 Хліб щоденний
		09:00 Так промовляє Біблія (І. Корещук)	09:00 Богослужіння у Львові	09:00 Музична скринька	09:30 Ранок Надії	11:30 Богослужіння в храмі на Подолі (прямий ефір)
		09:30 Ранок Надії	09:30 Ранок Надії	09:30 Ранок Надії	09:30 Ранок Надії	13:00 Музична скринька
		10:00 Контрасти душі	10:00 Готуємо разом	10:00 Я і мій характер	10:00 Вкус настоящего счастья	13:30 Тайни апокаліпсиса
		10:30 Живий источник	10:15 Вкус здоровья	10:30 Путі вери	10:30 Вихід поруч	14:30 Модная книга
		08:15 Модная книга	10:30 Принято считать	11:00 Ранок Надії	11:00 Вихід поруч	14:45 Страниці для душі
		08:30 Вдохновение	10:45 Радість життя в Христі	11:25 Хліб щоденний	11:25 Хліб щоденний	15:00 Євангеліє в сучасному світі
		09:00 У пошуках істини	11:00 Готуємо разом	11:30 Євангеліє в сучасному світі	11:30 Радість життя в Христі	15:30 В гостях у Добрячка
		09:30 Ранок Надії	11:25 Хліб щоденний	12:00 Закон і благодать	12:00 Радість життя в Христі	15:45 Малювати
		10:00 ...є Любов	12:00 Лицом к лицу	12:30 Хочу Вас спробувати	12:00 Вознесіння	
		10:30 Путі вери	12:30 Постілюймося	13:00 У пошуках істини	12:30 Колісниця спасіння	
		11:00 Ранок Надії	13:00 Музична скринька	13:30 ...є Любов	12:45 Принято считать	
		11:25 Хліб щоденний	14:00 Радість життя в Христі	14:00 Вкус настоящего счастья	13:00 Хочу Вас спробувати	
		11:30 Познаєм істину	14:15 Мужчину і жінчину. Сотворив їх	14:30 Путі вери	13:30 Богослужіння у Львові	
		12:00 Ваша думка	14:30 Богослужіння в храмі на Подолі	14:30 Контрасти душі	14:00 Закон і благодать	
		12:15 Модная книга	15:30 В гостях у Добрячка	15:00 Лицом к лицу	14:30 Контрасти душі	
			15:45 Дружболандія	15:30 Дружболандія	15:00 Вісті надії	
			16:00 Открытая книга (В. Нестерук)	15:45 Тітушка Ре	15:30 Живий источник	
			17:30 Програми ТРК «Три Ангела»	16:00 Пасторська проповідь (Молдавія)	16:00 Пасторська проповідь (Кавказ)	
			18:00 Музичний калейдоскоп	16:30 Програми ТРК «Три Ангела»	16:30 Програми ТРК «Три Ангела»	
			18:30 ...є Любов / Вихід поруч	17:30 Вкус настоящего счастья	17:30 Богослужіння в храмі на Подолі	
			19:00 Познаєм істину	18:00 Дружболандія	19:00 Познаєм істину	
			19:30 Так промовляє Біблія (І. Корещук)	18:15 Страниці для душі	19:30 У пошуках істини	
			20:00 Богослужіння у Львові	18:30 Дорога к счастью	20:00 Вихід поруч	
			20:30 Принято считать	20:00 Вкус здоровья	20:15 Ваша думка	
			20:45 Малювати	20:15 Модная книга	20:20 5 хвилин для вічності	
			21:00 Духовний дом	20:30 Ваша думка	20:30 Живий источник	
			21:15 Ваша думка	20:40 5 хвилин для вічності	21:00 Готуємо разом	
			21:25 Хліб щоденний	21:30 Тітушка Ре	21:30 Вкус здоровья	
			21:30 У пошуках істини	21:45 Мужчину і жінчину. Сотворив їх	21:45 Мужчину і жінчину. Сотворив їх	
			22:00 Готуємо разом	22:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	22:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	
			22:15 Радість життя в Христі	22:30 Закон і благодать	22:30 Закон і благодать	
			22:30 Контрасти душі	23:00 Постілюймося	23:00 Постілюймося	
			23:00 Постілюймося	23:30 У пошуках істини	23:30 У пошуках істини	

* ТВ - програма вещання на сайті www.hopechannel.info; спутникове вещання на каналі Hope Channel Europe щодня з 04:00 - 10:00; 16:00 - 20:30
Телеканал залишає за собою право внесення змін у ТВ-програму.

АНОНС

Дивіться в програмі
"Діагноз: здоров'я"
цикл передач
«Іжа, як ліки»
з Людмилою Барабаш

ФРУКТИ | ОВОЧІ -
ВАШЕ ДЖЕРЕЛО ЗДОРОВ'Я!!!

ДІАГНОЗ: здоров'я

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу "Надія":

Канал: Hope Channel Europe
Супутник: Hotbird 6, 13.0°E
Частота: 11642.00 МГц
Швидкість потоку (SR): 27.500
Поляризація: горизонтальна (H), FEC: 3/4

Час виходу в ефір:

04:00 - 10:00
16:00 - 20:30

Дивіться
програми телеканалу
в мережі Інтернет
24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hopechannel.info

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line
на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте за адресою:

contact@hopechannel.info

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

hope_channel_ukraine

Диски

А что, если да?..

Соціальна програма, що враховує різні потреби людини. Її автор покаже зв'язок між Нагірною проповіддю Ісуса і сучасним суспільством, а також дасть практичні поради з досягнення реальної внутрішньої гармонії.

Мова: російська

День Седьмой

Ведучий Петро Кулаков за участю і сприянням понад п'ятдесяти істориків і богословів, допоможе вам відкрити для себе хвилюючу правду про біблійний день поклоніння.

Мова: російська

Замовити диски або безкоштовний
каталог відеопродукції
Ви можете за адресами:

zakaz@hopechannel.info

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

або за телефонами
гарячої лінії

Дорог прошел ты по Земле

Дорог прошел ты по Земле
Немало,
Душа влачиться по золе
Устала.
Хотел бы ты уж отдохнуть,
Да негде:
Нельзя тебе тот выбрать путь,
Что легче.

Ведь там совсем погаснет свет
И правда:
Там ложь всем людям сотни лет -
Отрада;
Идут они на страшный суд
Средь ночи,
Закрыв собой греха сосуд
Их очи.

Не видят люди те, что есть
Спаситель,
Что всем подал Благу Весть
Учитель.
Христос нас Кровью искупил
От смерти,
И все грехи Он нам простил
На свете.

О боли ты скорей Христу
Поведай,
Разбей бессилья пустоту
Беседой,
И позабудешь ты свою
Усталость:
Она повержена в бою
Осталась.

■ С. Сапоненко

Як зробити те, що всі
вважають неможливим

Фраза «Неможливе можливо» переконливо свідчить, що минуле не може і не повинно тяжити над майбутнім – вас відділяє лише один крок віри від плідного та насиченого життя. Просто довіртеся Господу, знаючи, що якщо Він і забажає від вас неможливого, то завжди дасть і сили його здійснити.

Запитайте себе: чого коштуватиме мені моя нинішня бездіяльність? Коли той, хто відкладає все на потім, нарешті на щось відважується, на жаль, відважуватися вже стає ні на що.

Відкладене вами на завтра, завтра, найімовірніше, так само буде відкладене. Успіх приходить до того, хто робить сьогодні те, що інші планують зробити лише завтра. Чим людина лінівіша, тим більша в неї схильність все відкладати на завтра.

Будь-яка проблема відразу стане меншою за розмірами, варто вам перестати уникати її й подивитися їй в обличчя. Доторкнися з побоюванням до чортополоху – і ти вколешся; схопи його сміливо, і голки розсиплються відразу.

Вільям Хелсі

Золоті істини християнства

● **Кто много говорит, тому не остается времени подумать.**
(Дмитрий Лихачев)

● **Если мы найдем время для молитвы, Бог найдет время для ответа!**
(Эллен Уайт)

Початок в № 6

Віталій НЕРОБА, *магістр релігієзнавства, м. Ніжин Чернігівської обл.*

Поширення гуситського руху в Україні

Річ Посполита була в найтісніших культурних відносинах з Чехією. Тому, коли на початку XV ст. ідеї гусизму почали активно поширюватися, вони швидко різними шляхами докотилися й до України. Наша країна здавна мала тісні економічні відносини з Чехією. Тож і не дивно, що багато українців мали родинні зв'язки з чехами й посилали дітей на навчання до чеських освітніх закладів. Зокрема, у Празькому університеті з XIV ст. навчалося чимало українців, які приймали вчення Гуса й ставали його учнями, а повертаючись додому, привозили з собою і гуситські релігійні ідеї [1].

Чехи мали гарну репутацію й розширяли межі своїх поселень, особливо в Західній Україні. Їх було особливо багато поміж міщанством. Чеські писання ставали літературним взірцем, джерелом натхнення для наших літераторів і були не тільки зрозумілими, але й близькими по духу, оскільки культури двох народів вважалися союзними. Чехи, потрапивши до наших країв, демонстрували свою повагу до «грецької віри» як представники апостольських традицій. Виступаючи проти Римської Церкви, доводячи, що вона спотворила істинне апостольське християнство, гусити протиставляли їй авторитет церкви східної, котра так само, як і вони, підтримувала причастя в обох видах, жививання слов'янської мови на богослужінні та не визнавала celibat.

Особливо активно відстоював ці погляди один з лідерів гуситського руху Ієронім Празький. Під час суду над ним у Констанці, серед багатьох звинувачень йому закидали й те, що він, перебуваючи на Русі в 1412–1413 рр., віддавав честь православним церквам і духовенству, привселюдно доводив, що православні — добрі християни, радив їм далі міцно триматися своєї віри. Ієронім, відповідаючи, не заперечував такого свого прихильного ставлення до східної церкви. Визнавав, що доводив правдивість православних — «і тепер боронив би, коли б міг» [1], спільність чеської та русинської церков.

Оскільки в XV–XVI ст. серед усіх держав Європи Річ Посполита була найбільш толерантною до інших віросповідань, то різні релігійні емігранти знаходили тут не тільки притулок, а й вільно поширювали свої вчення. Білоруський письменник акад. Є. Карський зазначає: «Вчення гуситів в Литву проникло рано, ще за Вітовта. Друг і співробітник Гуса Ієронім Празький був у Литві й Західній Русі; ...тут він справив сильне враження на росіян, особливо на знать. Зносини з гуситами продовжувалися й після, і, завдяки цьому, вчення гуситів швидко поширилося в Західній Русі. Під впливом гуситів посилювалося звертання в Литовській Русі до чеських книг і знайомство з чеською мовою. Приклад чехів, які мали книги Святого Письма народною мовою, природно спонукав і вбо-

лівальників просвіти в Західній Русі вдатися до перекладів народною мовою» [2].

Це привело чеських реформаторів до зближення з християнським Сходом, де, на їхню думку, все ще переважало християнське життя в його первісному вигляді. У 1452 р. чехи розпочали переговори з Константинопольською церквою про унію. У листі-відповіді «священникам і князям Богемії» також висловлювалося сподівання на унію з чехами. Але падіння Константинополя в 1453 р. поклало край переговорам.

Після битви під Ліпанами католицькі війська майже знищили військо братських гуситів. У Чехії розпочалися тотальні переслідування гуситів, які, позбавившись військової підтримки, мусили рятуватися втечею. Велика кількість із них емігрувала на наші землі, оскільки Україна мала інтенсивні зв'язки з Чехією і була єдиною некатоліцькою та дружньо налаштованою сусідською державою. Саме тому гуситський рух був представлений на українських землях, а громади «чеських братів» діяли тут і мали вплив на українську релігійну думку.

У XV–XVI ст. гуситів у нашої країні, особливо в Галичині, було багато. Про те, що ідеї гусизму справді сильно поширилися серед українського народу, красномовно свідчить лист короля Ягайла 1423 р. до львівської шляхти й усього Руського воеводства (Галичини). «У цьому листі Ягайло скаржився, що коли треба було йти на поміч гуситам, то галичани охоче пішли (з Корибутовичем), навіть не сподіваючись на платню; коли ж тепер він кликав їх проти гуситів на поміч королю та папі, то ніхто не пішов, хоч король пропонував платню, а папа давав відпущення гріхів. І це особливо причиняється до нашого смутку, — додає він, — що деякі з нашого королівства і особливо шляхтичі Руської землі, на поклик князя Жигимонта проти нашого відома і бажання в поміч гуситам пішли, — хоч їм нічого не обіцяно за втрати та небезпеки. А тепер на заклик наш відмовилися йти проти гуситів» [3].

Отже, гуситським впливам сприяли дружні чесько-русинські і гуситсько-православні стосунки. Про це переконливо свідчать факти прихильності населення Польщі та Литви (до яких належали українські землі на той час) до гуситів, участь

українців у військових діях гуситів проти католицької Європи. Поширенню гуситських ідей на теренах України сприяли також спільність мови та Кирило-Мефодіївські традиції і давній значний культурний вплив чехів на поляків та русинів.

Докази гуситських впливів помічаються у розвиткові вільної громадської думки, в ідеї соборності церкви — участі громадян у її керуванні. Промовисті факти — прохання руських князів до патріарха за свого вибранця на митрополію єпископа Йону в 1490 р., постановою митрополита Цамблака собором єпископів та «всіх князів литовських і руських земель» про православну віру. Ці факти були симптомами наростання ідеї протекторату громадянства над церквою та прямим доказом гуситських впливів. Братський православний рух був головним акумулятором гуситських ідей в Україні. Братства, як і гуситські громади, самі тлумачили Святе Письмо, усували священників і вирішували церковні питання.

Світоглядна та догматична близькість чеського й русинського братських рухів

У питаннях мови і чеські, і русинські братчики передусім проводили реформи напису, який зробив книги зрозумілими для простого народу. Створювали не латинські, а слов'янські школи, видавали граматики (букварі), лексикони (словники). Проводили богослужіння й проповідували народною мовою та вимагали скасування латини в церковно-му житті.

Церковно-організаційні принципи також були спільними. Як і гусити, православні брати виступали проти перетворення духовенства на окремий, привілейований стан. Вимагали спрощення культу, причащення мирян у двох видах, відмови духовенства від непомірних привілеїв, оскільки священник має жити за рахунок плати, яку йому надає громада, достатньої для задоволення необхідних життєвих потреб. Здійснювали управління церквою на засадах соборноправності та виборності священиків та єпископів за участі місцевих громад в управлінні церквою. Відкидали папське ієрархічне управління та celibat і виступали проти плати за таїнства й симонії (продаж церковних посад за гроші). Намагалися від-

родити правдиве благочестя в церкві, боролися з корупцією на всіх рівнях, опікувалися хворими й безпомічними.

Незважаючи на те, що рух гуситів загалом зазнав поразки, він призвів до створення громад «чеських братів» — однієї з протестантських течій. В основу її віровчення були покладені погляди Яна Гуса, а також Петра Хельчицького (1390–1430). Останній у своєму трактаті «Про духовну боротьбу» пропагував ідею непротивлення всім видам насильства, відкидав становий поділ суспільства й закликав перебудувати світ на основі рівності й братерської любові. Він одним із перших у європейській релігійній думці почав розвивати ідеї релігійної терпимості й невтручання держави у релігійні справи. Згідно з головною ідеєю, висловленою в його творах, лише перші християни правильно розуміли приписи Христа, викладені в Євангелії. Усе, що пізніше було додано до вчення та способу життя Церкви, є вигадкою антихриста. Тому справжній християнин повинен вірно слідувати Божим заповідям з Біблії, намагаючись відновити Церкву апостольських часів.

Осередки «чеських братів» знаходилися на українських землях, передусім у західних регіонах — Галичині, Закарпатті, Волині. На Галичині жив один із видатних «чеських братів» Яв Фікар — сподвижник Я. Коменського. У Дублянах, що під Львовом, мешкав один із лідерів цього руху — П. Крокочинський. Громади «чеських братів» існували у Венгрові, Влодаві, Берестечку та інших містах Галичини та Волині [4].

У наступному номері ми дізнаємося про діяльність гуситських громад «чеських братів» в Україні.

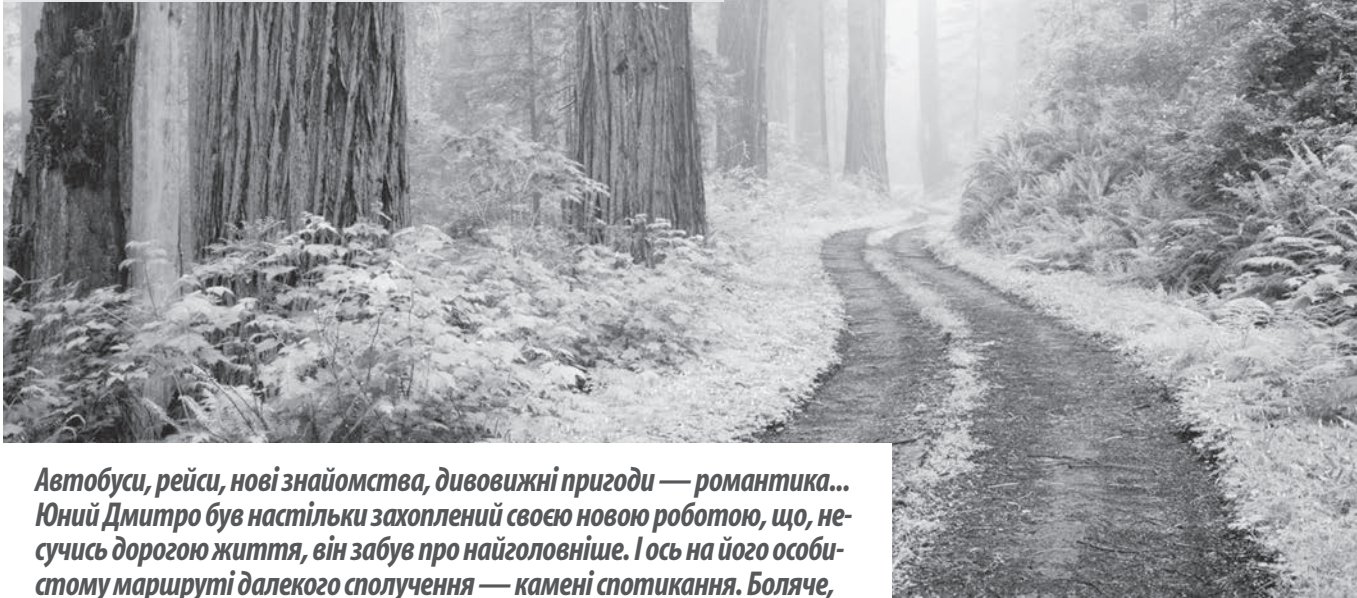
Література:

1. Грушевський М. С. *Історія української літератури: В 6 т. 9 кн. Т. 5. Кн. 1. / Упоряд. та приміт. С. К. Росовецького.* — К.: Либідь, 1995. — С. 82.
2. Соколов И. *Отношение протестантизма к России в XVI и XVII веках.* — М., 1880. — 562 с. — С. 247.
3. Огієнко І. *Українська церква. Нариси з історії Української Православної церкви.* — К., 1993. — С. 107.
4. *Історія релігії в Україні: В 10 т. — К., 1997. — Т. 5. — Протестантизм в Україні // За ред. П. Яроцького.* — 2002. — 424 с. — С. 18.

Історія про те, як водій заблукав

Галина КУШНІР

Зміни в «розкладі»

Автобуси, рейси, нові знайомства, дивовижні пригоди — романтика... Юний Дмитро був настільки захоплений своєю новою роботою, що, не-сучись дорогою життя, він забув про найголовніше. І ось на його особистому маршруті далекого сполучення — камені спотикання. Боляче, смертельно боляче... Чи знайде він сили переступити та йти далі?

Важке дитинство

Дмитро Пасічник* народився в невеликому мальовничому селі на Буковині. Це був важкий післявоєнний час. Його батьки з раннього ранку до пізнього вечора працювали в колгоспі, виконуючи щоденну норму. Коли вони йшли на роботу, їхній синочок ще спав, приходили — уже спав. На виховання сина часу не залишалося. Дмитрик сам ходив до школи, а після уроків разом з іншими сільськими дітьми гуляв по селу. Навчався він не гірше, але й не краще за інших.

— Мене потрібно було відразу спрямувати на шлях навчання й контролювати, — через роки говорить Дмитро. — Але, на жаль, не було кому. І спробуй тоді не піти на роботу! Важко було з грошима. У мене в класі добре навчалися ті школярі, у яких мами не працювали, або ті, у кого був старший брат чи сестра. А інші діти росли, як безпритульні... Наприклад, один мій ровесник прийшов до школи, забувши вдома портфель. Але це ж зовсім не означало, що він такий поганий, непридатний до навчання учень... Але хто знає, що було б зі мною, якби я вже тоді став грамотним. Може, вліз би в якусь темну історію...

А по суботах хлопчик з батьками ходив до церкви. У ті радянські атеїстичні часи особливо не прийнято було, щоб маленькі віруючі відвідували богослужіння. У його школі вчителі навіть насміхалися з дітей-адвентистів, обзивали їх. Але хоч мама й тато Дмитрика були віруючими людьми (батько навіть керував християнським оркестром), на читання Слова Божого залишалося мало часу. Причому мати вдома Біблію було за щастя, адже Святе Письмо в селі було далеко не в кожного. Що вже говорити про християнську літературу, яку на той час там і вдень не знайдеш! Більшість сільських віруючих не були особливо грамотними й начитаними, але водночас вони, наприклад, ніколи не сідали за стіл, не помолившись над їжею...

Своєю дорогою

Після закінчення школи Дмитро одержав права водія. Потім потрапив до армії в місто Рівне в автомобільні війська при штабі. Ще до військової служби хлопець втратив інтерес до церкви, а тим більше в армії. Відслужив встановлений термін і, одержавши категорію D, став працювати водієм автобуса й одночасно навчався в сільськогосподарському технікумі в районному центрі Хотині на техніко-механіка.

У 1973 році Дмитро одружився з невірующею дівчиною. Минув якийсь

час, і він з дружиною вирушив на північ заробляти гроші. У суворих, але надзвичайно гарних тайгових лісах Дмитро пропрацював чотири з половиною роки — спочатку на машині, потім загаром. Дмитрові пропонували й вищі посади. Однак для цього потрібно було вступити в ряди компартії й сказати, що Бога немає. Дмитро так не міг. Він хоч і відійшов від Господа, хоч і вибрав свій «розклад» життя, але залишався твердо переконаним у Його існуванні. Усе-таки роки, проведені в сім'ї віруючих, не пройшли дарма. Через якийсь час дружині довелося повернутися в Україну, а він залишився ще працювати на півночі. Коли й Дмитро повернувся на Батьківщину, сім'я, на жаль, розпалася. Він влаштувався на роботу в технокомі автопарку технічним керівником.

— По-сусідству зі мною жила жінка, — ділиться спогадами Дмитро. — До неї приходила сестра Тамара, яка розлучилася з чоловіком і мала маленьку дитинку. Я познайомився з нею. Ми стали спілкуватися й згодом одружилися. У нас народилися син і дочка.

Через два десятиліття спільного життя дружина Дмитра зважилася поїхати в Італію на заробітки. А отут, в українському селі, залишився Дмитро з дітьми. Усі троє дітлахів дуже добре навчалися в школі, але особливо вирізнявся їхній спільний з Тамарою син Артем.

— У нього були феноменальні здібності. Учителі в школі говорили, що в мого сина «золота голова», — розповідає батько хлопчика. — Крім того, він був надзвичайно добрий.

Хлопчисько подавав великі надії. Усі, а насамперед його батько Дмитро, думали, що в майбутньому сина чекає блискуча кар'єра. Але життєвий план-«розклад», знову всупереч людській волі, раптово змінився. Помер батько Дмитра Пасічника — талановитий церковний музикант. В Артемка з дідусем склалися особливо близькі стосунки. Куди б дід не поїхав, він брав із собою внука. Любив пестити його, купуючи солодощі, одяг та інше. А щосуботи неодмінно йшов з ним до церкви. Артемко дуже любив дідуся. І раптом діда не стало... Увесь світ для хлопчика начебто перевернувся. У душі порожнеча. На третій день після похорону тринадцятилітній хлопчик... покінчив із життям.

— Ось так і вийшло, — ремствує батько Артемка. — Чому — сам не знаю. Я своєї провини не заперечую: не доглядів. Вважав сина дорослим, самостійним, здатним упоратися з та-

кою душевною травмою. Після цього подвійного удару — смерті батька й смерті сина — у мене п'ять років боліло серце. Біль був страшенний. Здавалося, я не зможу цього витримати. Скільки випив усіляких ліків, усілякої гидоти! Та я й не хотів їх пити. Це мама моя просила. Якби не вона, то давно б уже помер.

Повернення

Відтоді минуло дванадцять років. Але серце Дмитра болить (і в прямому, і в переносному значенні) досі. Ті події залишили глибокий слід, кардинально й назавжди змінивши його життя. Але є й позитивні зміни. Практично відразу після тієї трагічної історії, Дмитро звернувся до Бога. Уклав заповіт. Знайшов сенс життя. Зараз служить Небесному Творцеві.

— У мене й раніше було бажання повернутися до Нього, — говорить він. — Дух Святий не раз мене до цього спонукав. Рано чи пізно це все одно б трапилося. Але головне, щоб не було пізно. Буває, люди говорять, що зроблять те і це, на-збирають грошей, стануть більш чесними й тільки потім прийдуть до Бога. Адже можна одного разу й не прокинутися. Христос же говорить: «Прийди до Мене такий, який ти зараз є. Не чекай, що ти станеш кращим». Сатана знаходить роботу щодня. Ти це не закінчив, ти те не доробив. Бог торкався мого серця. А я ставився до цих спонукань недбало. Років 35 тому я бачив сон: блакитне-блакитне небо й образ Христа на тлі сонячного заходу. Сон збувся: ось я й прийшов до Бога в призахідному світлі своїх днів. Міркуючи над життям, я усвідомив свою помилку: одруження з невірующею дівчиною. Якби моєю супутницею життя була щира християнка, то, напевно, моє життя склалося б по-іншому. Ну, що ж тепер... Подяка Небесному Творцеві, що Він повернув мене до Себе і що я став на правильний шлях.

Дивний ще й такий момент. У пошуках кращого життя Дмитро прагнув переїхати кудись подалі від рідного села. Але де б він не був, щось непереборно тягло його додому. І Бог створював такі обставини, щоб Дмитро повертався сюди знову. Тут він живе й донині.

Ось так людина складає свій маршрут життя, свій розклад, а Бог, знаючи, що для нас краще, вносить Свої зміни. Адже, як сказав Господь, «ваші думки — не Мої це думки, а дороги Мої — то не ваші дороги... Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої — за ваші думки» (Ісаї 55:8, 9).

Сохрани

Сохрани меня от «меня»
Без Тебя мне «я» не под силу.
Мой очаг без живого Огня —
Тленный холст на стене унылой.
Все живое живет в Тебе,
Мне во «мне» без Тебя тоскливо.
И воюю я сам в «себе»
С мертвым всем, что доселе живо.

■ **А. Сотниченко**

Золоті істини християнства

● **Великое вблизи неуловимо,
Лишь издали торжественно оно,
Мы все проходим пред великим мимо.
И видим лишь случайное звено.**
(Валерий Брюсов)

● **Ежедневная молитва обращает ошибки в победу!**
(Эллен Уайт)

Не здавайтесь!

Не здавайтесь, не дочекавшись дива! Роберт Луїс Стівенсон якось сказав, що святі — це грішники, які ніколи не здавалися. У марафоні перемагає не найшвидший, а найвитриваліший. Деякі так довго чекають, що їхнє майбутнє минає значно раніше, ніж вони туди потрапляють.

Першим кроком до перемоги над лінню й інертністю є відмова від усіх негативних тверджень, від усіх «не можу».

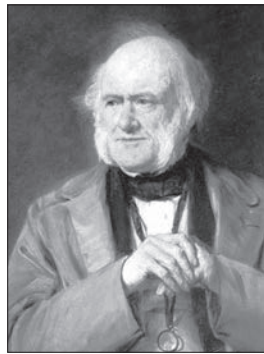
Другий крок — не прагнути зайняти себе, чим заманеться! Ми завжди в постійному русі. Люди метушаться вперед і назад, іноді лише для того, щоб виявити, що повернулися до того місця, з якого почали. Однією з найпоширеніших помилок, здійснених переважною більшістю людей, є зведення сенсу життя просто до бездумної зайнятості. І це не що інше, як пастка.

Набагато важливіша не сама зайнятість, а те, що завдяки їй досягається, тобто питання тільки в тому, чи приносить ця зайнятість бажаний результат. Нехай же нас знають як людей, які багато попрацювали для Бога на ділі, а не на словах. Той, хто любить відкладати все на потім, любить говорити, а не робити.

Марк Твен казав:

«Шум нічого не значить. Зазвичай курка, яка щойно знесла яйце, кудкудакає, немов відклала цілий астероїд»

Свідчення про Бога та віру

Чарльз Лайель
(1797-1875),
британський
натураліст, осново-
положник сучасної
геології, іноземний
член-кореспондент
Петербурзької
академії наук

«У якому б напрямку ми не здійснювали свої дослідження, всюди ми відкриваємо

найрозумніші докази творчого Вищого Розуму та дії Премудрого Провидіння Божого в природі».

Старість

Вересневого сонця тонкі пелюстки,
Наче мачухи злої гостинці,
Під цим жадним теплом свої гріє кістки
Престарезна бабуся в хустинці.
А за нею хатина у землю вросла,
Обіпершись на стовбур горіха,
І з-під лоба дивилась віконцями скла
На свою розкуйовджену стріху.
І даремно гадати — відгадки нема
У загадці оцій невеселій,
Хто ж старіший із них — господарка сама
Чи її незavidна оселя?
Діти десь розбрелися в шалених містах,
В лабіринтах будинків і вулиць
Не питає бабуся в «поштарки» листа, —
Всі давно вже про неї забули...
Не бабуся то зовсім — то старість лиха,
Не бабуся — самотність і відчай,
І жорстока безвихідь в душі не стиха,
Зазирає нахабно у вічі.
Вимирає село. І літа, як вода,
І сидять непорушно у парі —
У сорочці розхристаній осінь руда
І самотня безпомічна старість...

■ **Валентин Довбиш, м. Київ**

Християнська мудрість в притчах

Притча «ПОВІТРЯНА КУЛЬКА»

Надули повітряну кульку. І відчула вона надзвичайну легкість, відразу ж захотіла піднятися на Небо.

— Навіщо ти мене стримуєш? — дорікала вона нитку. — Негайно відпусти. Моє місце не тут, а — там!

— Але ж там птахи з гострими дзьобами, блискавки, палюче сонце, пориви вітру! — намагалася відмовити її нитка. — Тебе відразу занесе невідомо куди, ти навіть і не встигнеш добратися до Неба. Та й повітря з тебе поступово може вийти!..

Але повітряна кулька й слухати нічого не хотіла. — Що ти можеш радити, жалюгідна земна річ, мені, створеній для життя на Небі? — обурилася вона, вирвалася, полетіла і... зависла на першому ж дереві, звідки її швидко зняли й прив'язали міцніше.

А якби не було цього дерева?

Євген Санін

Мудрість

● *Маленькие добрые дела, маленькие слова любви помогают осчастливить землю, подобно небесам над землей.*

Джулия Флетчер Карни

● *Скованность, неудовлетворенность и беспокойство выдают отсутствие Спасителя!*

Эллен Уайт

● *Унынием не приобретается ничего, а теряется многое.*

Эллен Уайт

ЯК ПО-СПРАВЖНЬОМУ ЛЮБИТИ СВОЮ ДРУЖИНУ

СИЛА МОЛИТВИ ЧОЛОВІКА

Ісус сказав, що найбільший прояв любові — це «покласти» душу свою за іншого (див. Івана 15:13). Існує чимало способів виявити жертвовну любов щодо дружини, і один з них полягає в готовності присвятити своє життя молитві за неї.

Дружині хотілося би почути від свого чоловіка багато приємних фраз, але чоловіки віддають перевагу здебільшого таким трьом: «Я люблю тебе», «Ти сьогодні дуже гарна», «Усі рахунки сплачено». Однак є ще одна фраза, яку бажає почути кожна жінка, тому що це дозволяє їй відчути себе коханою: «Я сьогодні буду молитися за тебе».

Якщо дружина знає, що її чоловік молиться за неї, вона почуває себе коханою, захищеною, цінною для нього. Якщо ви хочете, щоб Бог торкнувся серця вашої дружини, виправив щось у ваших стосунках, збагатив ваш шлюб, тоді молитесь за свою дружину. Якщо ви хочете, щоб ваша дружина була готова на все заради вас, запитайте її: «Як мені молитися за тебе?» Адже цими словами ви виражаєте свою відданість їй і вашому шлюбу.

«ЩОБ НЕ БУЛО ВАМ ПЕРЕПОН ДЛЯ ВАШИХ МОЛИТОВ»

Найкраще в молитві (або в тих труднощах, які виникають у зв'язку з молитвою, залежно від ставлення до неї) полягає в тому, що нам потрібно відкрити Богові своє серце. І цього ніяк не уникнути, більше того, будь-які гріховні думки, неправильні упередження, жорстокість серця, егоїстичні мотиви повинні бути визнані перед Господом. Коли ми підносимо Богові гарячу й щиру молитву, нам відкриваються наші глибинні вади, а це завжди неприємно.

Якщо ми не хочемо прощати, якщо ми егоїстичні, горді, якщо нас долає гнів і роздратування, якщо ми відвертаємося від свого чоловіка чи дружини, то наші молитви залишаться без відповіді. «Коли б беззаконня я бачив у серці своїм, то Господь не почув би мене, але Бог почув, — і вислухав голос моєї молитви!» (Псал. 65:18). Коли ми молимося, наші серця мають бути чисті. Усі ми — і чоловіки, і жінки — самі ослаблюємо дію своїх молитов, якщо молимося не від щирого серця. Чи отримаємо ми відповіді на свої молитви — це залежить не від змісту нашої молитви, а від вмісту нашого серця.

У Біблії сказано: «Так само чоловіки: живіть зі своїми дружинами в порозумінні, поводячись мов з тендітною вазою, сповненою жіночності, виявляючи їм шану як співспадкоємцям благодаті життя, щоб не було вам перепон для ваших молитов» (1 Петра 3:7).

Жити з дружиною в порозумінні — значить усвідомлювати, що вона потребує захисту й любові. А оскільки вона, як і ви, є спадкоємицею Божої благодаті, ви повинні виявляти їй шану у своїх думках, словах та вчинках. Якщо ви не робите цього, ви матимете перешкоди в молитвах. У всіх молитвах, а не тільки в молитвах за дружину. Багато чоловіків не отримали відповіді на свої молитви, тому що досі не усвідомили цієї істини. Найкращий спосіб виявити повагу до власної дружини — молитися за неї від усього серця перед Богом.

Варто молитися за її:

• духовне життя;

- цілі;
- емоції;
- довіру;
- материнство;
- безпеку;
- настрій;
- бажання;
- стосунки з людьми;
- роботу;
- пріоритети;
- звільнення від кайданів минулого;
- красу;
- послух Богові;
- інтимне життя;
- покору чоловікові;
- страхи;
- майбутнє.

Просіть Бога показати вам глибини вашої душі. Можливо, у вас прекрасний шлюб і ви навіть щасливі, але все одно ви не ставитеся до своєї дружини так, як того хоче Бог. Сповідуйте перед Ним усі гріхи, які Він відкриває вам. Визнаючи перед Господом свої недостойні думки й бажання, ми отримуємо від Нього допомогу й сили боротися з ними.

П'ЯТЬ СПОСОБІВ СТАТИ ТАКИМ ЧОЛОВІКОМ, ЯКИМ ВАС ХОЧЕ БАЧИТИ БОГ

Бог радить нам у Своєму Слові: «Всі будьте однієї думки, співчутливі, братолюбні, милосердні, покірливі» (1 Петра 3:8). Дотримання цих п'яти порад може змінити ваше життя й шлюб і зробити вас таким чоловіком, яким хоче вас бачити Бог. Безсумнівно, варто молитися про те, щоб бути таким чоловіком.

1. Будьте однієї думки

Жахливо, коли між подружжям точиться війна. Це принижує нас, впливає на всі сфери нашого життя. Якщо це триває досить довго, може зруйнуватися все. Ісус сказав: «Кожне царство, що розділилося саме в собі, запустіє; і кожне місто чи дім, що розділилися самі в собі, не встануть» (Матв. 12:25). Страшне застереження. Але молитва — це ключ до збереження наших подружніх взаємин.

Чоловік і дружина не можуть жити незалежно один від одного й не платити за це високої ціни. Це збіднює їх обох. «Однак у Господі — ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка... Але все — від Бога» (1 Кор. 11:11, 12). Проте оскільки чоловік і жінка дуже різні, вони легко збиваються зі свого спільного шляху, і кожний починає йти власною дорогою. Навіть у найміцніших шлюбах чоловік та дружина не бувають ідеальними партнерами. У вас із дружиною різні професії, різні інтереси й захоплення, але якщо ви регулярно молитесь один за одного, ви зберігаєте у ваших стосунках гармонію. Без злиття душі й духу, що досягається в молитві, дуже легко звикнути до відсутності чоловіка поруч. А якщо в серце одного з вас вкрадається тінь відчуження, то він (чи вона) починає віддалятися від свого чоловіка подумки, фізично або емоційно, навіть не усвідомлюючи при цьому, що відбувається.

Чоловікові та дружині дуже важливо бути одиницями й дотримуватися одних переконань. Саме із цього треба починати свою молитву. Ваші подружні взаємини розриваються, якщо в цьому питанні ви не разом. Наприклад, відвідування різних церков чи тієї церкви, яка не подобається одному з членів подружжя, або коли один ходить до церкви, а інший ні, — усі ці обставини руйнують шлюб.

Якщо ви з дружиною віддаляєтеся одне від одного з іншої причини, молитесь про усунення цієї причини з вашого життя. Просіть Бога змінити ваше серце й серце вашої дружини, щоб краса сімейного щастя була відновлена. Якщо якісь настрої й погляди вашої дружини потребують коригування, молитесь про це. Ваш шлюб буде незламним стрижнем добра й блага, якщо тільки ви будете єдині у своїх думках.

2. Будьте співчутливі

Чи бувало так, що ваша дружина страждала, а ви розгубилися й не знали, що робити? Деяких чоловіків така ситуація дратує, інші — ніяковіють і намагаються відійти вбік. Якщо це відбувається у вашому шлюбі, просіть Бога дати вам співчутливе серце. Співчувати своїй дружині — значить виявляти глибоку увагу до всього, що завдає їй болю, і переживати за неї всією душею, бажючи полегшити цей біль.

Уміти співчувати — значить уміти слухати. Спробуйте вислухати свою дружину уважно, замість того щоб дивитися на неї поглядом з підтекстом: «У мене є більш важливі справи. Розповідай, тільки швидше». Вона не сподівається, що ви вирішите її проблему й усе владнаєте, просто вона хоче знати, що вам небайдужі біль її серця та її почуття.

У молитві просіть Бога навчити вас співчувати своїй дружині й терпляче її слухати, коли вона цього потребує. Це прекрасний дар, який варто розвивати і який відкриє перед вами такі можливості, про котрі ви навіть не мріяли.

3. Будьте братолюбні

Ісус любить нас гаряче й віддано, незважаючи на всі наші недоліки. Якщо чоловік не любить свою дружину так, як Христос любить нас, він підриває свій авторитет і принижує себе як главу сім'ї, що в результаті принижує і його дружину. Оскільки ви з дружиною стаєте єдиним цілим, ви зобов'язані ставитися до неї так само, як до власного тіла. Адже ви не станете свідомо шкодити собі або губити своє тіло. Ви любите його й піклуєтесь про нього. «Тож кожний з вас нехай любить свою дружину, як себе самого...» (Ефес. 5:33).

Ви не уявляєте собі, як багато значить для вашої дружини ваша любов. Не приховуйте своїх почуттів до неї, інакше ви можете втратити її. У Біблії сказано: «Не стримуй добра потребуючому, коли в силі твоєї руки це вчинити...» (Прип. 3:27). Просіть Бога зміцнювати вашу любов до дружини й навчити вас так виявляти свої почуття, щоб ваша дружина ставала тільки гарнішою.

4. Будьте милосердні

Що в поведінці вашої дружини турбує вас найбільше? Може, її слова чи вчинки дратують вас? Чи хочете ви щось змінити у своїй дружині? Що відбувається, коли ви намагаєтесь зробити це самостійно? Як вона реагує на ваше роздратування? Чи охоплювало вас бажання все кинути, сказавши: «Усе даремно. Вона ніколи не зміниться?»

Усі ми знаємо, як важко змінитися. Як би ми не намагалися, це нам не вдається. Тільки Божа сила здатна змінити нас. Тому молитва — найкращий засіб для зміни характеру вашої дружини.

Може, ваша дружина постійно спізнюється, а ви пунктуальні? Швидше за все, у її діях немає злого наміру. Просто вона або не вміє організовувати свій час, або береться виконувати більше обов'язків, ніж може. Просіть Бога навчити її або розумніше організовувати свій день, або не звалювати на себе непосильний тягар численних турбот. Як би там не було, не дозволяйте собі гніватися, грубо розмовляти з дружиною або якимось іншим способом принижувати її. Критичні зауваження убик дружини не діють, і так ви ніколи не отримаєте бажаного результату. Єдиний дієвий засіб — молитва.

Замість того, щоб дратуватися, побачивши слабкості своєї дружини, просіть Бога пом'якшити ваше серце, щоб ви могли молитися про її звільнення від недоліків. Просіть Господа показати вам, яким чином її слабкі сторони можуть доповнити сильні сторони вашого характеру. І пам'ятайте: схожі риси вас поєднують, а відмінності між вами вносять різноманітність у ваші взаємини.

5. Будьте дружельюбні

Чи розмовляєте ви зі своєю дружиною таким тоном, який ніколи не допускаєте в бесіді з приятелем чи колегою? Можливо, ви делікатні й ввічливі з людьми впродовж усього дня, а вдома виливаєте свій гнів на дружину? Чи дозволяєте ви собі критикувати свою дружину в присутності інших людей? Негайно зупиніться!

Подружнє життя й без того важке. Якщо ж один з подружжя поводить себе грубо й нешановливо стосовно іншого, шлюб може перетворитися взагалі на нестерпні муки. Ніщо так не засмучує, не пригноблює, не завдає такого болю, як шлюб, у якому один з членів подружжя нечемний і недружелюбний стосовно іншого. Я знаю кілька зруйнованих шлюбів, у яких грубе ставлення чоловіка до дружини протягом тривалого часу перетворило її на замкнуту, злу й нещасну жінку. Інакше кажучи, вона перетворилася на таку людину, якою ніколи не хотіла би бути. Ми зобов'язані так ставитися до своїх дружин, щоб ніколи не засмучувати їх своїми словами й учинками та не завдавати їм болю.

Не допускайте, щоб ваші слова перетворювалися на зброю критики, здатну зруйнувати все те, що ви хочете зберегти. Іноді навіть поза нашою волею через нестачу терпіння або перевтому наші слова стають носіями зла. Пам'ятаймо про те, що «Царство Боже не в слові, а в силі» (1 Кор. 4:20). Головне полягає не в словах, які ви говорите, а в Божій силі цих слів. Якщо, перш ніж торкатися болючих питань, ви помолитесь, ваші слова будуть виходити з праведного серця, а це значить, що вони матимуть силу.

Дружина дана вам Богом, її призначення — стати вашим доповненням, оскільки в Писанні сказано: «Адже чоловік не був створений ради жінки, але жінка — ради чоловіка» (1 Кор. 11:9). Тому до неї потрібно ставитися як до Божого дару, здатного стати вашим найбільшим благословенням. Ваша дружина може бути для вас дорогоцінним надбанням, якщо ви любите її й поважатимете її. Нам обіцяно, що «і чого тільки попросимо, одержимо від Нього, бо зберігаємо Його заповіді і робимо те, що Йому до вподоби» (1 Івана 3:22). Просіть Бога навчити вас спілкуватися з дружиною чемно й дружельюбно, у манері, приємній для Нього; просіть Його допомогти вам усвідомити свою провину й покаятися, якщо ви були грубі й нечемні зі своєю дружиною.

Моліться про те, щоб навчитися дотримуватися цих п'яти простих біблійних заповідей, і це змінить ваш шлюб. Бог хоче зробити його кращим. Оскільки Він радить нам «перетворюватися», нам потрібно зростати духовно, а внаслідок цього вдосконалюється й наш шлюб. Після любові найбільшим дарунком, яким ви можете ошчасливити свою дружину, є ваша внутрішня цілісність. Найзаповітніше бажання вашої дружини полягає в тому, щоб ви стали таким чоловіком, яким бажає бачити вас Бог. Це повинно бути і вашим бажанням. Господь наділив вас фізичною силою, розумом, упевненістю в собі, владою й тими якостями, які споконвіків були властиві кожному справжньому чоловікові. Просіть Бога навчити вас правильно використовувати Його дари й служити Йому на славу.

ПЕРЕВАГИ КАПУСТИ

Відвар з насіння капусти — глистогінний засіб, а разом із соком капусти — це гарні ліки від безсоння.

Капуста поліпшує роботу серця, оскільки солі калію, що містяться в ній, сприяють видаленню рідини з організму.

Капуста була й залишається для людини дуже важливим продуктом харчування. Одна з переваг — різноманітні можливості її приготування. З упевненістю можна сказати, що овочі, а особливо всі види капусти — білокачанна, червона, савойська, брюссельська, листовая, — приготовлені простим і природним способом, завжди були й повинні залишатися основою здорового харчування.

Часто говорять, що будь-яка капуста й овочі важко перетрав-

люються, викликають здуття, малокалорійні, бідні на білки й дарма обтяжують шлунок. Така негативна думка склалася через незнання, адже дослідження останніх років засвідчили якраз протилежне. Потужна сила у вигляді ферментів, рослинних гормонів, речовин, необхідних для росту, міститься саме в овочах. Проте довге варіння, пересолення, зливання води, у якій варяться овочі, додавання м'ясних екстрактів і великої кількості жирів, особливо свинячого, призводить до того, що овочі втрачають свої первинні властивості, викликаючи розлад травлення й здуття. Натомість приготовлені у вигляді сирих салатів або недовгого тушковані в невеликій кількості води й олії з кмином і декількома плодами ялівця та спожиті в помірній кількості овочі є важливим продуктом харчування.

КУКУРУДЗА — НАЙДАВНІШИЙ ЗЛАК

Зерно кукурудзи (Zea mays) містить 9-12 % білка, 4-6 % жиру (у зародках до 40 %), 65-70 % вуглеводів, 2,2 % клітковини, вітаміни В₁, В₂, В₆, В₁₂(!), D(!), С, Е і К₃, калій, залізо, мідь і селен; а в жовтозернистих різновидах кукурудзи багато провітаміну А!

У Румунії та Молдові кукурудзяна каша (мамалига) є основним продуктом харчування населення.

В Італії готують загальновідому поленту. Ось її рецепт: закип'ятити 1 л води, 250 г кукурудзяної крупки або борошна розвести в ледве теплій воді, додати чайну ложку солі й повільно влити в окріп, постійно помішуючи, щоб не утворилися грудки. Варити на маленькому вогні 15 хвилин, помішуючи час від часу, щоб не пригоріло. Зняти з вогню, додати півложки масла або олії, можна підсмажену цибулю. Мускатний горіх або якась інша приправа за смаком

додасть пікантності. Правильно приготовлена страва має бути густа, як сметана.

Поленту можна подавати з томатним або сирним соусом: 300 г некислого сиру або тофу (сир із сої) пропустити через міксер з половиною склянки густої сметани, зубчиком часнику й половиною чайної ложки куркуми (індійська приправа).

Посудину із соусом поставити в горщик з гарячою водою. Соус повинен бути теплим: гарячий згортатиметься.

Цей чудовий соус підходить до гречної каші, а також може слугувати приправою до салатів зі свіжих овочів.

У Грузії дуже популярний кукурудзяний хліб: 250 г кукурудзяного борошна, 50 г пшеничного борошна, 1/2 чайної ложки солі, 1 яйце, 200 мл йогурту (без добавок), столова ложка меду, 2 столові ложки олії. Усе змішати (тісто виявиться досить рідким) і пекти в духовці 20 хвилин.

Фарширована картопля

- 3 картоплини середнього розміру,
- 1 невеликий баклажан,
- 1 середня молода цибулина,
- 1 болгарський перець середнього розміру,
- 20-30 г сушених грибів,
- 100 г вершків,
- оливкова олія,
- мелені сухарі,
- петрушка, часник.

Спосіб приготування:

1. У воду для пароварки покласти лавровий лист, стебло петрушки.
2. Картоплю добре помити й розрізати уздовж навпіл, покласти в пароварку шкіркою доверху. Варити на середньому вогні 25-30 хв, залежно від розміру картоплі.
3. Гриби залити окропом на 5 хв.
4. Дрібно нарізати перець та цибулю, смажити на сковороді 8-10 хв.
5. Гриби й баклажани дрібно нарізати й додати в сковороду, трішки обсмажити. Посолити, поперчити й додати пропущений через прес часник.
6. Вершки розвести з 2 ст. л. води від грибів і додати в сковороду. Потушити 6-8 хв, щоб випарувалася рідина й загустіли вершки. Начинка готова.
7. Картоплю трохи остудити, щоб можна було взяти в руки. Видалити ложечкою або маленьким ножом серединку й заповнити готовою начинкою.
8. Зверху посипати меленими сухарями й дрібно порізаною петрушкою, на кожну начинену картоплю капнути по 2-3 краплі оливкової олії.
9. Поставити в розігріту до 200 градусів духовку на 8-10 хв. Можна подати зі сметаною.

Тайський салат з огірків з горіхами кеш'ю

Інгредієнти:

- 4 огірки,
- 2 червоні плоскі цибулини (ялтинська цибуля),
- 100 г горіхів кеш'ю,
- листя салату,
- базилік.

Для заправки — 50 г соку лимону, 50 г цукру, 50 мл соєвого соусу, 2 зубчики часнику, сіль.

Спосіб приготування:

1. Для заправки змішати: 100 мл води, цукор, лимонний сік, соєвий соус, часник, сіль. Варити на повільному вогні, поки цукор не розтане й суміш не увариться наполовину.
2. Нарізати огірки півкільцями, цибулю дрібними кубиками. Змішати цибулю з огірками, залити заправкою, залишити на 30 хв.
3. Порізати базилік, порвати листя салату, розділити кеш'ю на половинки.
4. Злити в кухоль решту заправки й розкласти салат шарами: огірок, цибуля-зелень, кеш'ю. Додати 1-2 ст. л. заправки.

Салат із запеченого перцю та олив

Інгредієнти:

- перець болгарський різнокольоровий — 2 шт.,
- оливки — 25 шт.

Соус:

- олія оливкова — 3 ст. л.,
- часник — 1 зубчик,
- кінза (можна замінити зеленим базиліком) — маленький пучок,
- сіль.

Спосіб приготування:

1. Болгарський перець помити, розрізати навпіл, очистити від насіння.
2. Покласти зрізом донизу на застелений фольгою лист і пекти в духовці (приблизно 20 хв).
3. Як тільки перець підрум'яниться, дістати й покласти в поліетиленовий пакет на 15-20 хв, очистити від шкірки та нарізати кубиками.
4. Якщо оливки без кісточки — порізати кожну на 2-3 частини, якщо з кісточкою — плоскою стороною ножа видавити кісточку, нарізати довільно.
5. Для заправного соусу змішати оливкову олію, нарізану кінзу, подрібнений часник, сіль.
6. У чашу покласти запечені перці, оливки, заправити соусом, перемішати, дати постояти 15 хв.

Заочна біблійна школа

Дорогий друже!

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин);
 - «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс);
 - «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років);
 - «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла);
 - «10 запитань до Бога» (уроки для молоді);
 - «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді) рос. мовою;
 - «Когда любовь возвращается домой» (курс з вивчення психології сімейного життя) рос. мовою.
- Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

Заяви надсилайте за адресою:

04071, Київ-71, а/с 36,
Заочні біблійні курси

Християнський радіотелецентр

«ГОЛОС НАДІЇ»

Слухайте нас на Першій програмі Українського радіо:

Субота 17:30 — 17:45
Неділя 08:55 — 09:00

Другій програмі Українського радіо «Промінь» (FM 105):

Понеділок 11:55 — 12:00
Вівторок 18:15 — 18:30

04071 Київ-71, а/с 36,
«Голос Надії»

Як реагувати на несправедливість

Як ви реагуєте на батьків, якщо вони постійно критикують та засуджують вас?

Як ви відповідаєте колезі, якщо він поширює про вас плітки, бажаючи вижити вас із роботи?

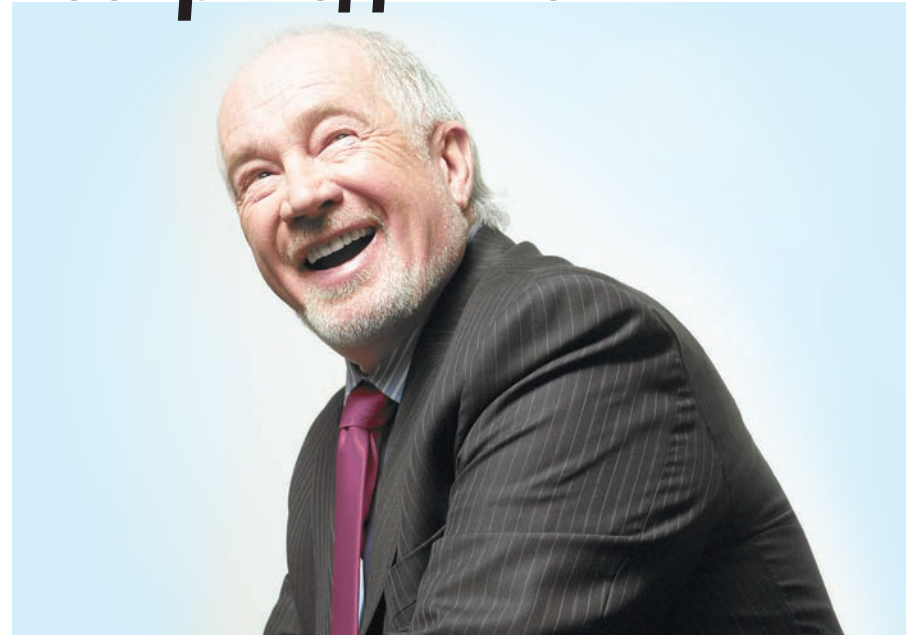
Як ви ставитеся до вчителя, якщо він жорсткий та несправедливий щодо вас?

Звичайна реакція в таких випадках — гнів і бажання помститися. Але ви не маєте права ні на помсту, ні на те, щоб намагатися встановити справедливість. Це підвладно виключно Богові.

Нам здається неприродним і незвичним — відпустити кривдників без покарання. Але якщо ви щиро дасте Богові можливість установити справедливість, Він обіцяє:

- захистити вас і зреагувати на образи;
- рясно благословити вас;
- допомогти вам сформувати характер і накачати духовні м'язи.

Тому несправедливе ставлення до вас — не привід для гніву чи прагнення захистити себе. Якщо ви відмовитесь від «права» прийняти ще більшу силу, під впливом якої ваше життя зміниться й підніметься на вищий щабель у вдосконаленні характеру. Ні в кого з нас немає вродженого імунітету на несправедливе ставлення. Багаті й сильні, так само, як і бідні й безпорадні, піддаються цьому однаковою мірою. Деякі випадки несправедливості до смішного дріб'язкові. Інші жахають і

здатні зіпсувати людині репутацію й навіть загрожують самому життю.

Але дозвольте поділитися з вами істиною з Божого серця, тому що цю істину багато хто не знає або воліє ігнорувати. Якщо ми дозволимо Богові Самому розібратися з тими, хто несправедливий щодо нас, ми будемо зростати й поженемо великі благословення. Якщо ви втомилася від постійних конфліктних ситуацій, коли просто не знаєте, як реагувати на погане ставлення до себе, тоді прийшов час

прийняти цю істину: Бог бачить ваші труднощі, Він розуміє страждання, і в Нього є блискучі плани, здатні перетворити ваші муки на благословення й привести до гарних наслідків. Однак вам обов'язково потрібно знати, як варто реагувати на те, що відбувається за Його волею. І тоді ваше завдання буде полягати лише у виконанні Його плану й у покорі Йому.

Так ви здобудете зрілість, силу й підготуєте свій характер до Царства Божого.

ПРИТЧА «ОБРАЗ ХРИСТА»

Знаменитий скульптор робив статую Спасителя. Коли він пропрацював над нею вже два роки, він покликав у майстерню свою маленьку доньку, показав фігуру й запитав:

— Хто це?

Довго маленька дівчинка дивилася на дивовижний художній витвір і, нарешті, сказала:

— Це — велика людина.

Скульптор був розчарований. Не «велику людину» хотів він зобразити, а велелюбного, милосердного Спасителя... Він вирішив почати роботу наново, поки не вдасться відтворити Спасителя так ясно, щоб кожний відразу впізнав Його.

Ретельно пропрацював він ще три роки... При цьому гаряче молився, щоб Господь допоміг йому висікти з

холодного мармуру життєвий образ Спасителя. Удруге привів він свою доньку в майстерню й знову запитав:

— Хто це?

Дівчинка мовчки дивилася якийсь час на фігуру, потім її очі наповнилися слізьми, і вона промовила:

— «Пустіть дітей, хай приходять до Мене...»

Глибоко схвилюваний скульптор вигукнув:

— Тепер моя мета досягнута! Бог допоміг мені в моїй праці! Недосвідчена дитина впізнала в кам'яній статуй образ свого Спасителя.

Тільки гаряче помолившись Богові про Його керівництво, ми можемо нести Його світло у світ. Без молитви нічого не вийде...

Сліпий чоловік

Одного разу сліпий чоловік сидів на сходах одного будинку з капелюхом біля ніг і табличкою: **«Я сліпий, будь ласка, допоможіть!»**

Інший чоловік проходив повз і зупинився. Він побачив інваліда, у якого було лише кілька монет у капелюсі. Він кинув йому кілька монет, без його дозволу написав нові слова на табличці, залишивши її сліпому, й пішов.

Удень він повертався й побачив, що капелюх наповнений монетами й купюрами. Сліпий упізнав його по кроках і запитав, чи це не він переписав табличку. Він також хотів довідатися, що саме той написав. На що почув відповідь: «Нічого такого, що було б неправдою. Я просто написав її трохи по-іншому».

Він усміхнувся й пішов. Новий напис на табличці звучав так: **«Зараз весна, але я не можу її побачити».**

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Відповідальний редактор: Євген Кучерявенко

Над номером працювала: Яна Хорошун

Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Коректори: Юлія Вальчук, Ганна Борисовська

Дизайн та верстка: Юлія Сміль

Наклад: 100 000 прим. Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428-84-38

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

